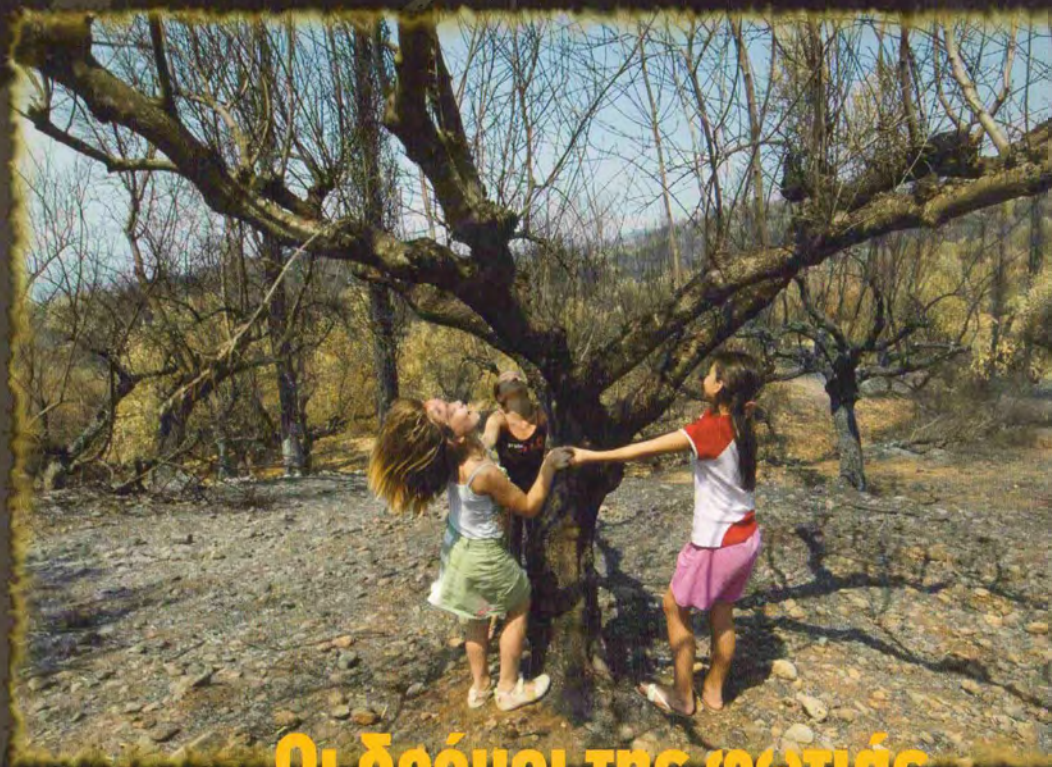

περιβάλλον

ΤΕΥΧΟΣ 9-10 - ΜΑΪΟΣ 2008

- Η Στροφυλιά περιμένει... Ως πότε;
- Αμέλησα τη... μέλισσα!
- Στη λίμνη της Καστοριάς

Οι δρόμοι της φωτιάς

στις «**Ημέρες Περιβάλλοντος**»

Εικόνες που μας σημάδεψαν σε μια συγκλονιστική έκθεση

**σκέψου
οικολογικά!**

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ
Κρατήστε αυτή
τη σελίδα για
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΙΣΟΔΟ
στην έκθεση.

4 **ΕΚΘΕΣΗ**
Ecolife

16-19 Μαΐου 2008
Αθλητικό Κέντρο Ξιφασκίας

(πρώην δυτικό αεροδρόμιο, ΕΙΣΟΔΟΣ ΑΠΟ ΛΕΩΦ. ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ)

- ΥΓΕΙΑ - ΕΥΕΞΙΑ - ΟΜΟΡΦΙΑ • ΟΡΓΑΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
- ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ ΠΗΓΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ • ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΔΟΜΗΣΗ
- ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ • ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ • ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ
- ΠΡΟΪΟΝΤΑ & ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΠΡΟΚΑΛΑΔΑ

ΟΙΚΟ

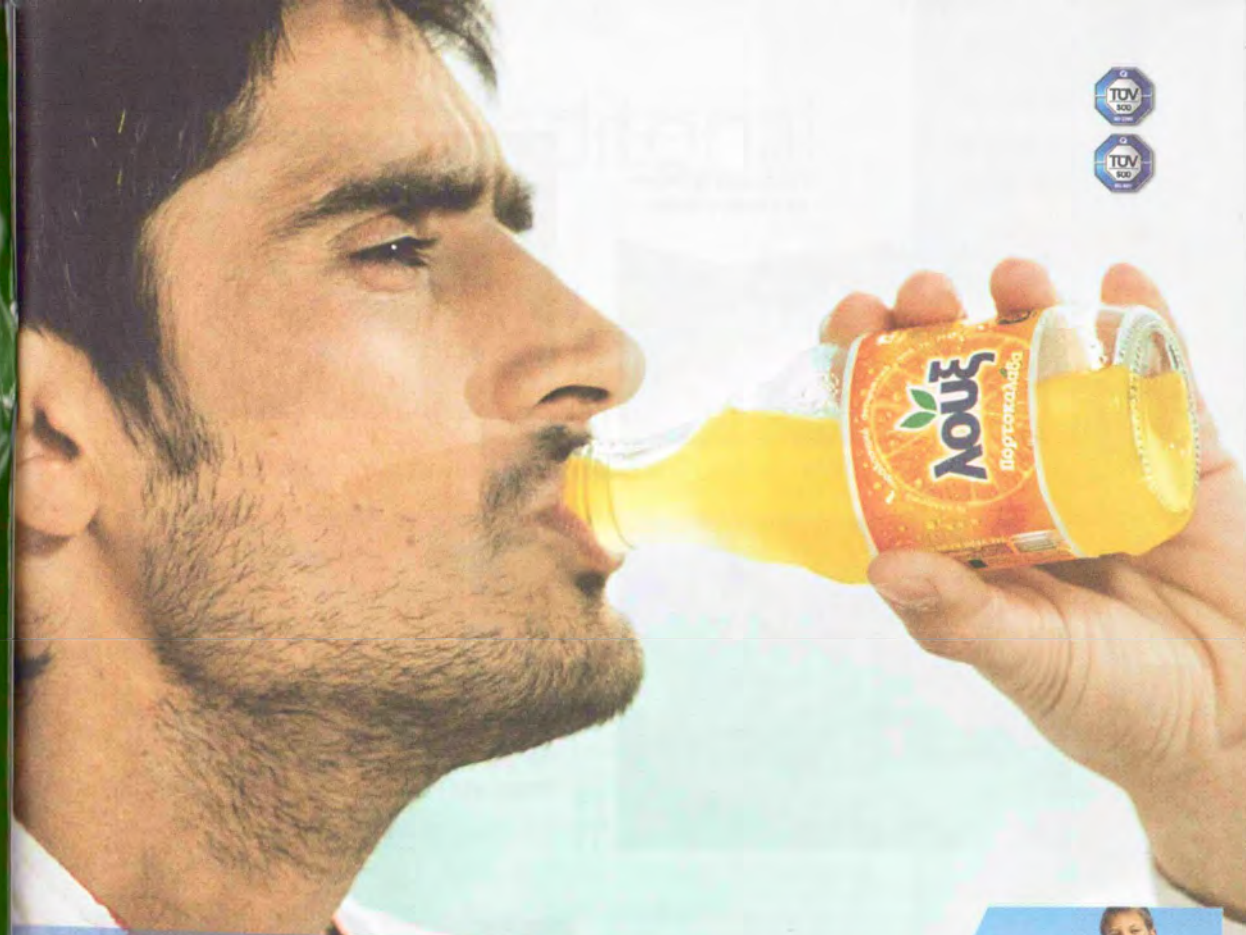
OSRAM

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ:

ΟΡΓΑΝΩΣΗ: PRINTALL
ΕΥΜΟΛΠΙΔΩΝ 28Α, 11854 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 3845 344, e-mail: info@ecolife.gr

www.ecolife.gr

Υπάρχουν κι αλλού πορτοκαλιές...
και μάλιστα ελληνικές!

Υπάρχουν κι αλλού πορτοκαλιές,
και θα τις βρείτε σε ένα ψυγείο Louξ! Ανοίξε το και νιώστε όλη την απόλαυση που σας
προσφέρει μία πορτοκαλάδα Louξ. Γευτείτε την ξεχωριστή ποιότητα και φρεσκάδα ενός
αναψυκτικού με υψηλή περιεκτικότητα σε φυσικό χυμό, που παρασκευάζεται με ιδιαίτερη
φροντίδα και υπογραφή ελληνική

Πορτοκαλάδα Louξ, γιατί υπάρχουν και αλλού πορτοκαλιές...

www.loux.gr

Γραμμή Καταναλωτή
80 11 12 5689

Λουξ
Ελληνικά Αναψυκτικά Ποιότητας

ΛΟΥΞ ΜΑΡΛΑΦΕΚΑΣ Α.Β.Ε.Ε., ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟ ΣΑΡΑΒΑΛΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ, ΤΗΛ.: 2610 529890, e-mail: info@loux.gr

Το σκοτεινό σχέδιο των Δημάρχων

Στην Αντίκυρα της Βοιωτίας, το Δημοτικό Συμβούλιο ψήφισε υπέρ της δημιουργίας δύο εργοστασίων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, έστω κι αν αυτό κινδυνεύει άμεσα να τους δημιουργήσει τρομακτικά περιβαλλοντικά προβλήματα, καταστρέφοντας ταυτόχρονα μια πανέμορφη περιοχή.

Στη Ζαχάρω της Ηλείας, ο Δήμαρχος χρησιμοποιεί τη χορηγία που πήρε από την Αυστριακή κυβέρνηση και τον Ερυθρό Σταυρό μετά τις περυσινές πυρκαγιές, για την ανέγερση του νέου μεγαλοπρεπούς Δημαρχιακού Μεγάρου.

Στη Θεσσαλονίκη, ο τρίτος πνευματικός ηγέτης της Βόρειας Ελλάδας (μετά τους Άνθιμο και Ψωμάδη) Δήμαρχος Βασίλης Παπαγεωργόπουλος, χτίζει το νέο Δημαρχιακό Μέγαρο καταστρέφοντας με τόνους μπετόν ένα από τα τελευταία πάρκα πρασίνου στο κέντρο της πόλης...

Στο Μαρούσι ουδείς φαίνεται να ενοχλείται από τις διαδοχικές πολεοδομικές αυθαιρεσίες της Δημοτικής Αρχής, οι οποίες ξεκίνησαν πριν χρόνια με την ανέγερση του πολυκώρου The Mall και συνεχίζονται ακόμα...

Στην Καστοριά ήρθαν πριν λίγα χρόνια κάποια χρήματα για τη μελέτη και την αποκατάσταση των περιβαλλοντικών προβλημάτων της λίμνης, και ο Δήμος τα χρησιμοποιεί για να φτιάξει περισσότερο χώρο για τα τραπεζοκαθίσματα των παραλίμνιων επιχειρήσεων εστίασης...

Δεν εξηγείται αλλιώς... Κάποιος έχει πει στους Έλληνες Δημάρχους ότι επειδή ο κόσμος δεν ασχολείται σοβαρά μαζί τους κι έχει αντιληφθεί ότι είναι τουλάχιστον γελοίο να υπάρχουν τόσες καρέκλες χωρίς αρμοδιότητα στην τοπική αυτοδιοίκηση, πρέπει να τον προκαλέσουν. Σκέφθηκαν έτσι ένα ύπουλο σχέδιο: Να του κάνουν τη ζωή δύσκολη... Να του δημιουργήσουν τόσο σοβαρά προβλήματα στο περιβάλλον, ώστε να αναγκαστεί να τους δώσει σημασία.

Λέτε να πειστούν οι πολίτες από αυτή την «τακτική» και να ασχοληθούν επιτέλους με τους επικίνδυνους που διοικούν —αιρετοί όντες— αρκετές ελληνικές πόλεις; Ή θα τους απαξιώσει ακόμα περισσότερο και θα τους αφήσει να ολοκληρώσουν το καταστροφικό τους έργο;

■ Ανδρέας Γ. Τσιλίρας

16

24

30

44

48

54

58

70

Ανησυχητική αύξηση των εκβρασμών θαλάσσιων θηλαστικών

Σε μία εποχή που λέγονται ιάρα πολλά σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και των σπάνιων ειδών, παρατηρείται το εξής οξύμωρο: όσο αυξάνεται η κατά φαντασίον περιβαλλοντική μας συνείδηση, αυξάνεται αντίστοιχα και η καταστροφή που προκαλούμε στη φύση.

Οι εκφάνσεις αυτού του φαινομένου στη χώρα μας είναι πάμπολλες: καμένα δάση, καταστροφή κάποιων από τους σημαντικότερους «προστατευόμενους» υδροβιότοπους, υποβαθμισμένα θαλάσσια οικοσυστήματα από την αλόγιατη αλιεία και τη ρύπανση, θανάτωση σπάνιων θαλάσσιων ειδών.

Καθώς το «Αρχιπέλαγος», η περιβαλλοντική οργάνωση που ασχολείται εδώ και καιρό με το θέμα, ενέτεινε τον τελευταίο χρόνο τις καταγραφές θανατώσεων και εκβρασμών προστατευόμενων θαλάσσιων ειδών στις ελληνικές θάλασσες, συγκεντρώθηκαν στοιχεία που παραπέμπουν σε εκτεταμένη «σφαγή»: νεκρά ζωνοδέλφια, ρινοδέλφια, σταχτοδέλφια, φουσητήρες, ζιφιοί, φώκαινες, φώκιες και θαλάσσιες χελώνες, σε ευρεία έκταση της ελληνικής ακτογραμμής.

Οι παράγοντες που προκαλούν τους εκβρασμούς είναι συνήθως:

- η αυξανόμενη ρύπανση των θαλασσών
- οι θαλάσσιες εκρήξεις
- η χρήση σόναρ υψηλών συχνοτήτων κατά τη διάρκεια στρατιωτικών ασκήσεων
- οι ηθελημένες θανατώσεις

Ειδικά για το τελευταίο θα μπορούσαμε εύκολα να κατηγορήσουμε τους αλιείς. Οφείλουμε όμως να αναλογιστούμε το μερίδιο ευθύνης της πολιτείας και των περιβαλλοντικών φορέων, που έμμεσα οδηγούν κάποιους αλιείς στις ηθελημένες θανατώσεις. Καθώς τα θαλάσσια οικοσυστήματα καταστρέφονται και τα ιχθυοποθέματα μειώνονται, οι παράκτιοι αλιείς και τα θαλάσσια θηλαστικά ανταγωνίζονται για τα ίδια λιγοστά ψάρια, ώστε να επιβιώσουν. Ως συνέπεια κάποια είδη δελφινιών και οι φώκιες προκαλούν όλο και συχνότερα καταστροφές στα δίκτυα των παράκτιων αλιείων, ενώ οι τελευταίοι δεν λαμβάνουν καμίας μορφής υποστήριξη για τις ζημιές που τους προκαλούν αυτά τα προστατευόμενα είδη.

Παρόλο, επομένως, που η χώρα μας έχει υπογράψει διεθνείς συμβάσεις με τις οποίες δεσμεύεται για την προστασία αυτών των σπάνιων ειδών, δεν έχει εφαρμόσει κανένα μέτρο προστασίας.

Οι ελληνικές θάλασσες/, έχουν την τύχη να αποτελούν στις μέρες μας την κιβωτό της Ευρώπης, στηρίζοντας μία σπάνια βιοποικιλότητα θαλάσσιας ζωής.

Για την Πόπη Μπάκα

Ένας ακόμα ενεργός πολίτης, με σπουδαία προσφορά σε αυτό που κάπως δύσπεπτα ονομάζουμε «οικολογικό κίνημα» έφυγε νωρίς. Αντιγράψουμε από το blog www.xpolis.blogspot.com, το κείμενο του Κώστα Φωτεινάκη για την Πόπη Μπάκα, η οποία ανάμεσα σε άλλα ήταν και η συγγραφέας του βιβλίου *Παράνομη διακίνηση κατοικίδιων ζώων* (εκδ. Ευώνυμος Οικολογική Βιβλιοθήκη, 2005), που αποτελεί το μοναδικό βιβλίο που καταπιάνεται με το επίμαχο αυτό θέμα.

«Η Πόπη Μπάκα μετά από μια ραγδαία επιδείνωση της υγείας της ανασαύτηκε...

Χαμογελαστή, εργατική, ανεκτική... "ένας εξαιρετικός σύντροφος" μου είπε ο άντρας της σήμερα το πρωί Τρίτη που με ενημέρωσε για το "φευγιά" της. "Ευτυχώς έμεινε στο σπίτι μια βδομάδα και από εκεί έφυγε", μου είπε...

Τη γνώρισα μαζί με τον άντρα της στην εκδρομή που είχε διοργανώσει το περιοδικό ΟΙΚΟΤΟΠΙΑ στη Σαμοθράκη πριν από χρόνια. Μετά συνεργαστήκαμε στο "Δαίμονα της Οικολογίας" μαζί με τον αλλο φίλο και πατριώτη που και αυτός έφυγε νωρίς, τον Νίκο Καίσαρη. Η Πόπη είχε μεγάλη αγάπη για τα ζώα, μια τρυφερότητα και μια έγνοια που την έκανε να "ξετινάξει" τη νομολογία σε Ελλάδα και Ευρώπη για την προστασία τους...».

Τα κείμενα και οι έρευνες της Πόπης για τα ζώα έφτασαν ακόμα και στη Βουλή με επερωτήσεις κ.τ.λ....

Θερίζουν οι λαθροκυνηγοί σε Ζάκυνθο και Αντίπαξους

Σε τόπο μαρτυρίου για χιλιάδες αποδημητικά πουλιά μετατρέπουν κάθε άνοιξη οι λαθροκυνηγοί τα όμορφα νησιά του Ιονίου. Πρόκειται για μια πολύχρονη πρακτική εκατοντάδων λαθροκυνηγών κάθε ηλικίας, οι οποίοι, από τα μέσα έως τα τέλη Απριλίου, θερίζουν δεκάδες χιλιάδες πουλιά, κυρίως τρυγόνια, αλλά και όποιο άλλο είδος χρησιμοποιεί αυτή τη διαδρομή στο μεταναστευτικό του ταξίδι. Η εγκληματική αυτή πρακτική έχει λάβει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, καθώς οι λαθροκυνηγοί έχουν επιβάλει το δικό τους τρομοκρατικό «νόμο» στην περιοχή, ενώ το κράτος είναι, άλλη μια φορά, απόν.

Σύμφωνα με υπολογισμούς της Ελληνικής Ορνιθολογικής Εταιρείας, στο αποκορύφωμα της περιόδου λαθροθηρίας, περισσότερα από 15.000 πουλιά βρίσκουν το θάνατο από τους πυροβολισμούς 500 περίπου λαθροκυνηγών μέσα σε μία μόνο ημέρα. Οι ντόπιοι λαθροκυνηγοί, συ-

νήθως πυροβολούν από τις αυλές των σπιτιών τους ή από άλλες συγκεκριμένες θέσεις («πόστα»), τις οποίες διατηρούν επί χρόνια. Υπάρχουν και οι περιπτώσεις λαθροκυνηγών από τα άλλα νησιά, οι οποίες νοικιάζουν κατάλληλα «πόστα», ώστε να μπορέσουν και αυτοί να κυνηγήσουν πάνω στα κατάλληλα «περάσματα»!

Το ανοιξιότιμο κυνήγι παραβιάζει την Ευρωπαϊκή Οδηγία για τα Πουλιά και την ελληνική νομοθεσία, που ορίζουν ότι απαγορεύεται το κυνήγι οποιουδήποτε είδους κατά τη διάρκεια της εαρινής αποδημίας. Η άσκηση θήρας αυτήν την περίοδο έχει καταστροφικές επιπτώσεις στους πληθυσμούς των πουλιών, καθώς αυτά κατευθύνονται ήδη ζευγαρωμένα στους τόπους φωλεοποίησης. Σύμφωνα με τις αμέτρητες καταγγελίες που λαμβάνει η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία, αλλά και τις θλιβερές διαπιστώσεις της, έπειτα από επιτόπια έρευνα, η Πολιτεία αδυνατεί να προστατεύσει την περιοχή, ενώ οι τοπικοί παράγοντες δεν δείχνουν πρόθυμοι να εναντιωθούν στους λαθροκυνηγούς. Η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία και η ANIMA καλούν την Πολιτεία να αναλάβει επιτέλους τις ευθύνες της απέναντι στο περιβάλλον και να εφαρμόσει το νόμο, δραστηριοποιώντας τη Δασική Υπηρεσία και όλους τους αρμόδιους ελεγκτικούς μηχανισμούς, ώστε να δοθεί ένα τέλος σε αυτή την απαράδεκτη κατάσταση. Καλεί, επίσης, την Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδας να συνδράμει στην προσπάθεια, ενεργοποιώντας την θροφυλακή της και ενημερώνοντας τα μέλη της για τις καταστροφικές επιπτώσεις αυτής της πρακτικής. Περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να αναζητάτε από την Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία (τηλ.: 210 822 8704, εσωτ. 107) και την ANIMA - Σύλλογος Προστασίας και Περίθαλψης Άγριας Ζωής (τηλ.: 210 951 0075 και κιν.: 697 266 4675).

Δυστυχώς φέτος ο χειμώνας ήρθε κανονικά...

Στην καρδιά του χειμώνα του 2006, ένα από τα βασικά θέματα συζήτησης, με την απαραίτητη καθοδήγηση των τηλεοπτικών δελτίων, ήταν η κλιματική αλλαγή. Η αφορμή για αυτή την απότομη φιλοπεριβαλλοντική στροφή των κατά τ' άλλα ελάχιστα ευαίσθητων τηλεοπτικών καναλιών, ήταν το γεγονός ότι ο χειμώνας 2006 - 2007 μόνο χειμώνας δεν ήταν από άποψη καιρικών συνθηκών...

Η ανησυχία του κόσμου ήταν έκδηλη: Τα περισσότερα χιονοδρομικά κέντρα έμειναν κλειστά ή υπολειτούργησαν, οι φόβοι για λειψυδρία το επόμενο καλοκαίρι ήταν έντονοι, οι καλλιέργειες υπέφεραν από την παντελή έλλειψη βροχοπτώσεων...

«Λες να έχουν δίκιο οι οικολόγοι; Λες ο Γκορ να τα λέει καλά στο ντοκιμαντέρ του;», έμοιαζαν να ανα-

ρωτιούνται οι περισσότεροι. Αρχίζαν να πιστεύουν ότι στ' αλήθεια η θερμοκρασία του πλανήτη αυξάνεται, ότι οι πάγοι όντως λιώνουν, ότι η στάθμη των θαλασσών όντως αλλάζει... Όντες οι περισσότεροι από εμάς μάρτυρες έστω ενός μικρού μέρους της κλιματικής αλλαγής, αρχίσαμε να πιστεύουμε όλες τις δυσοίωνες προβλέψεις για το μέλλον. Έτσι, αποφασίσαμε δειλά δειλά να ενεργοποιηθούμε... Ψάχναμε τους λαμπτήρες χαμηλής ενεργειακής κατανάλωσης, μαθαίναμε για την οικολογική δόμηση, κλείναμε την τηλεόραση από τον κεντρικό διακόπτη κι όχι από το τηλεκοντρόλ για να μην καταναλώνουμε απερίσκεπτα ενέργεια, μαθαίναμε για τα φωτοβολταϊκά, γενικώς αρχίσαμε να ψάχνουμε τρόπους οικολογικής συμπεριφοράς μήπως και γλυτώσουμε από τα χειρότερα...

Την αντίστοιχη φετινή περίοδο τίποτα δεν ήταν το ίδιο. Ο χειμώνας ήρθε κανονικά, όσο κα-

- Καλλωπιστικοί θάμνοι και δέντρα
- Καρποφόρα δέντρα
- Φυτά εσωτερικού χώρου
- Αρωματικά φυτά
- Ανθοσυνθέσεις
- Σπόροι - Βολβοί
- Φυτοπροστασία
- Λιπάσματα
- Χώμα
- Εργαλεία κήπου
- Μηχανήματα
- Γλάστρες πλαστικές - πήλινες - τιμεντένιες
- Αυτομάτο πότισμα
- Κατασκευή - συντήρηση κήπων & έργων πρασίνου
- Διαμόρφωση εξωτερικών - εσωτερικών χώρων - καταστημάτων
- Διάθεση έτοιμου χλοοτάπητα

Ναπουτσιδάκης

νονικός μπορεί να είναι ένας χειμώνας που δεν είχε κανένα φθινόπωρο να τον «αναγγείλει» και που δεν ακολουθήθηκε από μια φυσιολογική άνοιξη. Όμως, τα χιονοδρομικά κέντρα ξανάνοιξαν, τα «ακραία καιρικά φαινόμενα» επανήλθαν και οι βροχές επανεμφανίστηκαν...

Το αποτέλεσμα: Οι ουζητήσεις για την κλιματική αλλαγή μειώθηκαν στο ελάχιστο. Οι φόβοι για την επερχόμενη οικολογική καταστροφή σχεδόν ξεχάστηκαν και αρκετοί υποστηρίζουν ότι φαινόμενα όπως αυτά του περασμένου χειμώνα ίσως και να μην είναι κάτι σημαντικό, αλλά να αποτελούν απλώς ένα στατιστικό φαινόμενο που επαναλαμβάνεται μια φορά κάθε δέκα χρόνια.

Οι περισσότεροι χρειάζονται απτές αποδείξεις για να πειστούν ότι κάτι πηγαίνει στραβά και —πολύ περισσότερο— ότι χρειάζεται να ενεργοποιηθούν άμεσα. Τα περιβαλλοντικά προβλήματα μάς ευαισθητοποιούν όταν μας δημιουργούν άμεσες επιπτώσεις (λειψυδρία, προβλήματα στις καλλιέργειές μας, απώλεια εισοδήματος, προβλήματα υγείας κ.τ.λ.) κι όχι όταν αφορούν κάποιους άλλους.

Μπορεί οι εικόνες από το λιώσιμο των πάγων να είναι εντυπωσιακές, όμως η οικολογική μας ευαισθησία ενεργοποιείται περισσότερο όταν βλέπουμε τους επιχειρηματίες των ορεινών χωριών να παραπονιούνται ότι χωρίς χιόνια, ο τουρισμός έχει εξαφανιστεί.

Μπορεί οι προβλέψεις για την αύξηση της στάθμης της θάλασσας να μοιάζουν δραματικές, όμως δεν μας ευαισθητοποιούν τόσο, όσο όταν ανακαλύπτουμε ότι στο δικό μας χωράφι το νερό λιγοστεύει επικίνδυνα...

Ελληνική Εταιρεία Αξιοποίησης Ανακύκλωσης

Η Ελληνική Εταιρεία Αξιοποίησης Ανακύκλωσης (ΕΕΑΑ) σε συνεργασία με την Cultural Action διοργανώνουν οικολογική συναυλία την Τρίτη, 1η Ιουλίου, στο Στάδιο Καραϊσκάκη στην Πειραιά, όπου θα συναυληθούν δύο μεγάλα ονόματα της παγκόσμιας ροκ σκηνής, οι Def Leppard και οι Whitesnake.

Οι γνωστοί από τις γειτονίες μας μπλε κάδοι ανακύκλωσης θα κάνουν «ειδική εμφάνιση» στη συναυλία, έτοιμοι να υποδεχθούν σακούλες, μπουκάλια, κουτιά αναψυκτικών, διαφημιστικά flyers, εισιτήρια και όλα τα υπόλοιπα «παρελκόμενα» κάθε μεγάλης συναυλίας.

Η ΕΕΑΑ έχει αναλάβει να πραγματοποιήσει τεχνική μελέτη του χώρου όπου θα διεξαχθεί η συναυλία. Αξίζει να σημειωθεί ότι το συγκεκριμένο σύστημα θα αξιοποιηθεί όχι μόνο κατά τη διάρκεια της συναυλίας, αλλά και κατά τις ημέρες της προετοιμασίας της.

Με κεντρικό σύνθημα «τίποτα δεν πάει χαμένο», στόχος της ΕΕΑΑ είναι η ευαισθητοποίηση όσων θα παρευρεθούν στο σημαντικό αυτό μουσικό γεγονός σε θέματα ανακύκλωσης. Για το σκοπό αυτό θα στη-

θούν στο συναυλιακό χώρο ειδικά stands, από τα οποία θα διανέμεται ενημερωτικό υλικό με πληροφορίες για την ανακύκλωση. Μάλιστα, η ΕΕΑΑ μαζί με την Cultural Action θα συγκροτήσουν μια ομάδα επίβλεψης, που θα φροντίζει κάθε συσκευασία που επιβαρύνει το περιβάλλον να καταλήξει στον αντίστοιχο κάδο ανακύκλωσης.

ECOLIFE

Γενική Έκθεση Προϊόντων & Υπηρεσιών Φιλικών προς το Περιβάλλον

Η έκθεση ECOLIFE διοργανώνεται για 4η συνεχή χρονιά στον άνετο χώρο του Ολυμπιακού Κέντρου Σιφασκίας από 16 έως 19 Μαΐου, ακολουθώντας τη γραμμή των προηγούμενων ετών στην παρουσίαση επιχειρήσεων και οργανώσεων Οικολογικού ενδιαφέροντος. Αν και η οικολογία έχει εισχωρήσει στους πόρους της κοινωνίας μας η ενημέρωση των πολιτών σε ότι αφορά τις ευεργετικές της συνέπειες παραμένει φτωχή, με αποτέλεσμα το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού να λειτουργεί ως απλός παρατηρητής των εξελίξεων. Η έκθεση ECOLIFE δίνει την ευκαιρία στο ευρύτερο κοινό να γνωρίσει από κοντά τους εκθέτες, τα πράσινα προϊόντα και τις εναλλακτικές μορφές ενέργειας απολαμβάνοντας άρτια ενημέρωση σε ότι αφορά τις εξελίξεις στον τομέα της Οικολογίας και τη σημασία τους σε παγκόσμια κλίμακα. Προτάσεις για έναν ποιοτικό τρόπο ζωής με απλές εναλλακτικές επιλογές οι οποίες βελτιώνουν την καθημερινότητά του, προϊόντα και υπηρεσίες φιλικές τόσο για το περιβάλλον όσο και για την υγεία του θα βοηθήσουν στην κατανόηση των επιλογών που προσφέρονται από τον ευρύτερο χώρο της Οικολογίας.

Η θεματολογία της ECOLIFE εκτείνεται σε 5 μεγάλες ενότητες:

- Προϊόντα & Υπηρεσίες Γενικού Ενδιαφέροντος
- Βιολογικά Προϊόντα Διατροφής
- Υγεία, Ευεξία, Ομορφιά
- Καθαρή & Ανανεώσιμη Ενέργεια
- Οικολογική Δόμηση

Συλλογή υπογραφών για να ζητήσει από τον υπουργό Πολιτισμού κ. Μ. Λιάπη να παραχωρήσει στην Ευώνυμο Οικολογική Βιβλιοθήκη τη χρήση του κτιρίου στο οποίο στεγάζεται εδώ και 14 χρόνια, ξεκίνησαν οι υπεύθυνοι της Βιβλιοθήκης με το εξαιρετικό και πολύτιμο έργο.

Απευθύνονται σε ανθρώπους από το χώρο του βιβλίου (συγγραφείς, λογοτέχνες, εκδότες, βιβλιοθηκονόμους, βιβλιοθήκες), του πολιτισμού, της οικολογίας, δημοσιογράφους, πανεπιστημιακούς, ερευνητές, συλλέκτες, πολιτιστικούς φορείς, οικολογικές οργανώσεις, κινήσεις πολιτών, έντυπα κλπ., αλλά και σε όσους έχουν γνωρίσει το έργο της Ευώνυμου ή έχουν κάνει χρήση του υλικού της με οποιαδήποτε ιδιότητα.

Όσοι ενδιαφέρεστε (και ελπίζουμε να είστε πολλοί...) μπορείτε να απαντήσετε με e-mail στο enonymos@tee.gr, γράφοντας απλώς «προσυπογράφω την έκκληση προς τον κ. Λιάπη» ή με φαξ στο 210 325 6221, υπογράφοντας στη σχετική στήλη κάτω από την έκκληση. Σε κάθε περίπτωση συμπληρώστε τα πλήρη στοιχεία και την ιδιότητά σας.

Εκστρατεία συλλογής υπογραφών προς το υπουργείο Πολιτισμού

Να σώσουμε την Ευώνυμο Βιβλιοθήκη!

Ολόκληρο το κείμενο της επιστολής προς τον υπουργό Πολιτισμού έχει ως εξής:

Έκκληση Προς τον Υπουργό Πολιτισμού κ. Μιχάλη Λιάπη

Η Ευώνυμος Οικολογική Βιβλιοθήκη ιδρύθηκε το 1994 και έκτοτε λειτουργεί ανελλιπώς με σκοπό τη συγκέντρωση, κωδικοποίηση, τεκμηρίωση, καταλογογράφηση και κατάταξη σε εύχρηστες βάσεις βιβλιογραφικών δεδομένων βιβλίων, περιοδικών, φυλλαδίων, CD ROM, εικονογραφικού υλικού, χαρτών κ.ά., που αναφέρονται στην οικολογία, με την ευρύτερη έννοια: περιβάλλον, φυσιολατρεία, παραδοσιακή και οικολογική γεωργία, ορειβάσια, οικογεωγραφία, πολιτική οικολογία, ταξιδιωτικές εντυπώσεις, λογογραφία, προστασία καταναλωτών, πολεοδομία, χωροταξία, οικολογική δόμηση, εργασιακό περιβάλλον, περιβαλλοντική εκπαίδευση, πολιτιστικό περιβάλλον, αρχαιολογία, περιβαλλοντική τεχνολογία, κ.λπ. στην ελληνική ή άλλες γλώσσες. Επίσης, η Ευώνυμος σχεδιάζει και υλοποιεί πολύμορφες δράσεις περιβαλλοντικής ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης, με το ειδικό βάρος να δίνεται σε νέες εκδόσεις σημαντικών οικολογικών τίτλων τους οποίους διστάζει να παρουσιάσει στο αναγνωστικό κοινό η τρέχουσα εκδοτική αγορά. Ανάμεσα στα βιβλία που έχει εκδώσει η Ευώνυμος τα τελευταία χρόνια ξεχωρίζουν τα επιστημονικά έργα και διατριβές νέων Ελλήνων επιστημόνων που ασχολούνται με την περιβαλλοντική θεματική καθώς και η καθιερωμένη διεθνώς ετήσια έκδοση της Κατάστασης του Κόσμου του Ινστιτούτου Worldwatch.

Η Ευώνυμος, η οποία είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, έχει εγκατασταθεί από την αρχή της λειτουργίας της σε τμήμα διατηρητέου κτιρίου του Υπουργείου Πολιτισμού, που βρίσκεται επί της οδού Ασωμάτων 9 στο Θησείο, ύστερα από άδεια νομίμως εγκατεστημένου φορέα, ο οποίος στη συνέχεια έπαψε να λειτουργεί. Το κτίριο παρουσίαζε σοβαρά προβλήματα. Θα

είχε δε υποστεί ανεπανόρθωτες ζημιές ή και μερική κατάρρευση, εάν δεν είχε δεχτεί την φροντίδα των ανθρώπων της Ευώνυμου, παρά το γεγονός ότι δεν της έχει γίνει επίσημη παραχώρηση της χρήσης από το Υπουργείο.

Η Ευώνυμος, προχώρησε με πρωτοβουλίες της, σε επισκευές (σε συνεννόηση με την αντίστοιχη διεύθυνση του ΥΠ.ΠΟ.), ορισμένες από τις οποίες κρίθηκαν ως επιλέξιμες από ευρωπαϊκό πρόγραμμα ανακαίνισης δημόσιων κτιρίων με χρήση συστημάτων εξοικονόμησης ενέργειας. Μέχρι σήμερα έχει επισκευαστεί και μονωθεί η πρόσοψη και το δώμα, ενώ έχουν εγκατασταθεί φωτοβολταϊκά πάνελς που θα παρέχουν στο κτίριο υψηλό βαθμό ενεργειακής αυτονομίας.

Πολλές επεμβάσεις, έστω και χωρίς την χρηματοδότηση της πολιτείας, με εθελοντική εργασία και αγορά των απαιτούμενων υλικών από ίδιους πόρους θα μπορούσαν να έχουν γίνει ακόμη, αν η Ευώνυμος είχε επισήμως τη χρήση του χώρου.

Όλοι οι χώροι του κτιρίου θα μπορούσαν να έχουν ανακαινισθεί για τη διενέργεια εκδηλώσεων σχετικών με το περιβάλλον, το βιβλίο, την περιβαλλοντική εκπαίδευση, τον πολιτισμό. Κτιριακά, θα μπορούσαμε να αναδιοργανώσουμε τα λειτουργικά στοιχεία του κτίσματος, με απόλυτο πάντοτε σεβασμό στην εξαιρετική διατηρητέα αρχιτεκτονική του φυσιογνωμίας, προς την κατεύθυνση του οικολογικού κτιρίου, προσφέροντας ένα ζωντανό παράδειγμα ανακαίνισης υφιστάμενου δημόσιου κτιρίου στο κέντρο της Αθήνας, με τη χρήση καινοτόμων τεχνολογιών εξοικονόμησης ενέργειας, ανακύκλωσης νερού και απορριμμάτων, φιλικών στο περιβάλλον οικοδομικών υλικών, διαμορφώνοντας ένα κτίριο που θα εξασφαλίζει σε μεγάλο βαθμό της ενεργειακές του ανάγκες από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Εφόσον θα είχαμε στη διάθεσή μας το χώρο αυτό, πλήρως ανακαινισμένο και ικανό να φιλοξενεί διάφορα γεγονότα, θα μπορούσαμε να οργανώνουμε πολυσύνθετα πολιτιστικά γεγονότα, με άξονα αναφοράς την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση περί το περιβάλλον, όπως: εργαστήρια ανακύκλωσης, φωτογραφίας, βιβλιοδεσίας, εκθέσεις, προβολές, σεμινάρια, οργανωμένη ξενάγηση στα συστήματα και τις τεχνικές της οικολογικής δόμησης.

Δυστυχώς, μέχρι σήμερα δεν υπήρχε η ευχέρεια επισκευής και οργάνωσης όλων αυτών από την Ευώνυμο, λόγω της μη παραχώρησης της χρήσης του κτιρίου από το ΥΠ.ΠΟ. στην Ευώνυμο.

Μετά από πολλές, πλην άκαρπες προσπάθειες, σας απευθύνουμε έκκληση προκειμένου να παραχωρήσετε τη χρήση του κτιρίου της οδού Αγ. Ασωμάτων 9 στην Ευώνυμο Οικολογική Βιβλιοθήκη.

Η οικολογία, το βιβλίο, ο πολιτισμός, χρειάζονται χώρους ζωντανούς, ανοιχτούς σε δημιουργικές πρωτοβουλίες κάθε προέλευσης, χρειάζονται μια Στέγη της Οικολογικής Σκέψης. Ελπίζουμε πως με την κατανόησή σας θα επιβραβεύσετε και θα δώσετε διάρκεια στο μεγάλο συλλεκτικό και δημιουργικό έργο που έχει ως τώρα πραγματοποιηθεί στον συγκεκριμένο χώρο.

ΠΕΡΑΕΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

στη Veso Mare

15-28 Μαΐου

«Οι δρόμοι της φωτιάς»

Έκθεση φωτογραφίας με τη συνδιοργάνωση της Ένωσης Ανταποκριτών Ξένου Τύπου και της Ένωσης Φωτογράφων Ελλάδας

«-απο(κα)ϊδία ή απο.τα.ϊδία»

Εικαστική εγκατάσταση φοιτητών του Τμήματος Αρχιτεκτονικής Πανεπιστημίου Πατρών

Χορηγοί:

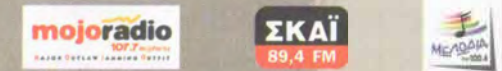
Διοργάνωση:

Υποστήριξη:

Χορηγοί επικοινωνίας:

Με τη συνεργασία

Καστοριά

Η πανέμορφη αρχόντισσα και ο θολός καθρέφτης

Κάθε περιγραφή για την Καστοριά θα μπορούσε να μοιάζει με παραμύθι... Για το παρελθόν της, για τους μύθους που τη συνοδεύουν εδώ και αρκετούς αιώνες, για τις ιστορίες που έχει γεννήσει η συνύπαρξη λαών και πολιτισμών σ' αυτόν τον ευλογημένο τόπο...

Λίγες μέρες διαμονής στην Καστοριά είναι αρκετές για να σε κάνουν να ζήσεις ή να ακούσεις κομμάτια από όλα αυτά τα παραμύθια. Μέσα από τα κτίρια, τα μνημεία, τις διηγήσεις των κατοίκων, το κλίμα της πόλης, τις επισκέψεις στα μουσεία και πάνω απ' όλα τις στιγμές που σου χαρίζουν οι ατέλειωτες βόλτες γύρω από τη λίμνη.

Η λίμνη της Καστοριάς, η Ορεστιάδα, δεν είναι μόνο οπτικά ο καθρέφτης της πόλης. Γύρω της και μέσα της αποτυπώνονται όσα θα ήθελαν να σου πουν τα χρόνια που πέρασαν. Κι έτσι, εκτός από την ομορφιά που σου χαρίζει, η λίμνη προδίδει στον επισκέπτη και αρκετά από τα μυστικά που σε άλλες συνθήκες θα μπορούσαν και να κρυφτούν.

Δέκα μέρες μετά τα Ραγκουτσάρια (το τριήμερο παραδοσιακό Καρναβάλι της Καστοριάς που κορυφώνεται την ημέρα των Θεοφανείων), οι κάτοικοι στην πόλη είναι εμφανώς κουρασμένοι. Όσοι δεν έχουν... αρρωστήσει από τα συνεχόμενα ξενύχτια και δεν έχουν κλεισμένη τη φωνή τους, ακόμα συζητάνε πώς πέρασαν στη γιορτή. Όλοι τους είναι ευχαριστημένοι από το πώς πήγαν φέτος οι εκδηλώσεις, τον κόσμο που ήρθε από άλλα μέρη, τον καιρό που τους βοήθησε να διασκεδάσουν.

Τα Ραγκουτσάρια είναι από τα καρναβάλια που κρατάνε ακόμα ζωντανό το μύθο τους, με την ενεργό συμμετοχή και των νέων παιδιών. Τρεις γενιές Καστοριανών ξεσπάνε με ατέλειωτη σάτιρα, αυτοσχέδια γλέντια, παραδοσιακές μουσικές της Δυτικής Μακεδονίας κι ό'λα αυτά στους δρόμους, τα σοκάκια και τις πλατείες της πόλης. Ο απόηχος από τα Ραγκουτσάρια δεν αρκεί για να σβήσει, όμως, ένα κλίμα κατ'ήφειας που επικρατεί στην πόλη, κυρίως από τους ανθρώπους των 40-60 ετών. Ανοίγοντας τη συζήτηση

με οδηγούς ταξί, αλλά και με αρκετούς βέρους Καστοριανούς, όλα αρχίζουν και τελειώνουν στην οικονομική κρίση και στην αλλαγή της επαγγελματικής ταυτότητας της πόλης: το βασίλειο της γούνας δεν υπάρχει πια (ας όψεται η απώλεια της ρωσικής αγοράς και η όραση των κινέζων), ενώ ο αναβαθμισμένος τα τελευταία χρόνια τουριστικός κλάδος δεν έχει βρει ακόμα το δρόμο του...

Βέβαια, αν βγεις λίγο πιο έξω, στα χωριά γύρω από την Καστοριά αλλά και λίγο πιο δίπλα, ως τις Πρέσπες, θα ακούσεις και την αντίθετη άποψη: «Στην Καστοριά είχαν συνηθίσει σε άνετη διαβίωση και τώρα δυσκολεύονται να συμβιβαστούν με κάτι λιγότερο...». Η τυπική κόντρα ανάμεσα στο κέντρο και στην περιφέρεια κάθε περιοχής...

Η συζήτηση για την οικονομία της πόλης, που δεν πάει όσο καλά θα ήθελαν οι κάτοικοι, φέρνει αναπόφευκτα την κουβέντα στο παρελθόν. Το πολύ κοντινό, αλλά και τις εποχές που τώρα τις βρίσκουμε μόνο στα βιβλία ιστορίας. Τότε που η Καστοριά ήταν μια ζηλευτή πόλη, το κέντρο κάθε δραστηριότητας σε μια μεγάλη περιφέρεια, αλλά και μια περιοχή με σημαντικές ιστορικές προσωπικότητες. Τότε δηλαδή που ζούσε την απόλυτη ακμή της...

Διαβάζοντας για την Καστοριά και ακούγοντας πολλές από τις κουβέντες των ντόπιων, νομίζει κανείς πως συζητά με απόγονους Μικρασιατών προσφύγων. Η νοσταλγία για την ακμή του παρελθόντος εναλλάσσεται με το θυμό για τη σημερινή κατάσταση, ενώ κάπου ανάμεσα παρεμβάλλεται κι ένα αδιόρατο αίσθημα ανωτερότητας απέναντι σε άλλες ελληνικές περιοχές.

Όχι, οι διηγήσεις και οι συζητήσεις δε φτάνουν μέχρι τους Ορέστες, οι οποίοι ήταν και οι πρώτοι που κατόικησαν την περιοχή, διαδίδοντας —να το πρώτο πιθανό παραμύθι που συνδέεται με την πόλη— ότι είναι απόγονοι του Ορέστη, του γιου του Αγαμέμνονα και της Κλυταιμνήστρας.

Τότε η πόλη λεγόταν Κέλετρον. Καστοριά ονομάστηκε πολύ αργότερα. Κι εδώ οι εξηγήσεις για το όνομα ισορροπούν ανάμεσα στην αλήθεια και το μύθο. Οι πιο πιθανές είναι τρεις: Από τον Κάστορα, το μυθικό αδελφό του (εξίσου μυθικού) Πολυδέκη, από τους κάστορες που εικάζεται πως ζούσαν κάποτε στη λίμνη ή από τα στέλειωτα κάστρα της πόλης...

Τα κάστρα, απομεινάρια των οποίων θα δείτε σε κάθε σημείο της πόλης, χτίστηκαν από τον Ιουστινιανό, που θρυλείται ερωτευμένος με την Καστοριά γι' αυτό και ήθελε να την προστατέψει, με αντάλλαγμα την πρόσκαιρη αλλαγή του ονόματός της σε Ιουστινιανούπολη. Όσο δυνατά κι αν ήταν τα βυζαντινά κάστρα, δεν προστάτησαν όμως την Καστοριά, ούτε από τους Βούλγαρους που την κατέκτησαν δύο φορές, ανάμεσα στο 10ο και 11ο αιώνα, ούτε από τους Νορμανδούς (1083), ούτε από τους Σέρβους (1331), ούτε από τους Τούρκους (1385). Όλοι παραδέχονταν τη μαγευτική ομορφιά της, αλλά κανείς τους δεν τσιγγουνεύτηκε σε καταστροφές και δολοφονίες, μπέδ του Βασιλείου του Βουλγαροκτόνου εξαιρουμένου, ο οποίος δεν πρέπει να ήταν ακριβώς ο καλός άνθρωπος που μας μετέφερε η Πηνελόπη Δέλτα στο ομώνυμο παραμύθι της...

Κι επειδή τα πρώτα... διακόσια χρόνια είναι δύσκολα, εκεί γύρω στις αρχές του 17ου αιώνα, οι κοινότητες των χριστιανών, των Εβραίων και των μουσουλμάνων άρχισαν να συμβιώνουν σχετικά ομαλά στην Καστοριά. Βοήθησε πολύ και το γεγονός ότι από το 1528 η πόλη είχε μετατραπεί σε χάσι (ιδιοκτησία του Σουλτάνου). Οι Τούρκοι είχαν βέβαια το πάνω χέρι, αλλά τουλάχιστον οι δραστηριότητες της κάθε μίας κοινότητας ήταν αυστηρά καθορισμένες, όπως και ο μαχαλάδες τους, οι συνοικίες δηλαδή που κατοικούσαν.

Τότε είναι που αρχίζει να ανθεί το εμπόριο της γούνας. Κυρίως οι χριστιανοί και οι εβραίοι καστοριανοί εντρύφησαν στη νέα τέχνη, αφού οι μουσουλμάνοι είχαν να κάνουν μια πολύ πιο... ξεκούραστη δουλειά: την είσπραξη των φόρων! Το εμπόριο της γούνας έφερε στην Καστοριά αρκετό πλούτο, όξια, αλλά και τον αέρα ευρωπαϊκής πόλης, αφού πολύ συχνά οι καστοριανοί έμποροι βρέθηκαν σε χώρες της Ευρώπης και τη Ρωσία για να πουλήσουν τις καταπληκτικές δημιουργίες τους.

Αυτά αναπολούν οι σημερινοί Καστοριανοί, αφού ο πλούτος από το γουνεμπόριο είχε πολλά ευεργετικά αποτελέσματα: Τα δεκάδες υπέροχα αρχοντικά που συναντάμε σήμερα στην Καστοριά ανήκουν στις οικογένειες των εμπόρων του 18ου και 19ου αιώνα, που συχνά συναγωνίζονταν η μία την άλλη σε πλούτο και πρωτοτυπία (στη συνοικία του Ντόλτσο δεν θα προλαβαίνετε να θαυμάσετε...).

Εκτός από αρχοντικά, οι οικογένειες των χριστιανών εμπόρων έχτισαν και δεκάδες εκκλησίες, αυτές που και σήμερα ξεφυτρώνουν σε κάθε πλατεία και σε κάθε δρόμο της Καστοριάς (δεν είναι παραμύθι: η Οθωμανική αυτοκρατορία επέτρεπε χωρίς περιορισμούς το χτίσιμο ναών και τις λατρευτικές εκδηλώσεις στις χριστιανικές κοινότητες).

Παρά την ακμή και τον πλούτο που έφερε το γουνεμπόριο, η Καστοριά γνώρισε κι άλλα πάθη εντός του εικοστού αιώνα, είτε με τον πόλεμο των μακεδονομάχων απέναντι στους σέρβους κομιτατζήδες (η πόλη απελευθε-

ρώθηκε στις 11 Νοεμβρίου 1912 αφού είχαν προηγηθεί οι θρυλικές μάχες του επίσης θρυλικού μητροπολίτη Γερμανού Κορσβογγέ-λη), είτε με τις μάχες του εμφυλίου πολέμου, που εκτυλίχθηκαν στα γύρω βουνά.

Αυτά με την ιστορία... Επί της ουσίας, τώρα, στην Καστοριά τα πράγματα έχουν όντως αλλάξει τα τελευταία χρόνια... Η πόλη πρέπει να συνθησίου στην ιδέα ότι θα ζήσει από τον τουρισμό. Ποιον τουρισμό όμως; Εδώ είναι το μεγάλο ζητούμενο...

Η περιοχή είναι αυτό που χωρίς υπερβολή θα μπορούσαμε να πούμε ευλογημένη. Κι αν έπρεπε να βρούμε έναν τόπο που σε μικρή απόσταση να προσφέρει ευκαιρίες για την ανάπτυξη όλων των μορφών εναλλακτικού τουρισμού, τότε η Καστοριά θα ήταν αναμφισβήτητα ανάμεσα στις πρώτες επιλογές μας. Εξηγούμαστε:

- Οι απίστευτες εναλλαγές του τοπίου και η συνύπαρξη τόσων πολλών ειδών κλωρίδας και πανίδας, είναι η καλύτερη πρόκληση για τους λάτρεις της πεζοπορίας και της πορείας στη φύση.
- Οι δεκάδες βυζαντινοί ναοί και τα μοναστήρια (στην Καστοριά δεν υπάρχει καμία εκκλησία που να μην έχει ευθεία αναφορά στη βυζαντινή ή μεταβυζαντινή περίοδο), μαζί με τα χνάρια που έχουν αφήσει τα μέλη των μουσουλμανικών και εβραϊκών κοινοτήτων είναι ένα λαμπρό πεδίο έρευνας και διαρκών ανακαλύψεων για τους φίλους της ιστορίας και του πολιτισμού.
- Τα δύο χιονοδρομικά κέντρα που βρίσκονται σε απόσταση αναπνοής από την Καστοριά δίνουν σπουδαίες λύσεις στους λάτρεις των χειμερινών σπορ.
- Η γειτνίαση της Καστοριάς με μια ομάδα μαγευτικών προορισμών στους γειτονικούς νομούς, την καθιστά ιδανικό σημείο εκκίνησης για όσους αρέσκονται στις μικρές και μεγάλες αποδράσεις (οι φίλοι των μηχανών, κάτι παραπάνω γνωρίζουν γι' αυτό...). Πρέσπες, Φλώρινα, Νυμφαίο, Κόνιτσα, Γρεβενά, το σύμπλεγμα των λιμνών Χειμαδίτιδα και Ζάζαρη, είναι κάποιοι από τους προορισμούς που διαθέτουν ξεχωριστή δύναμη...

Όλ' αυτά τα πλεονεκτήματα δείχνουν στην Καστοριά το δρόμο προς το μέλλον. Όσο κι αν δεν μας ενθουσιάζει η προοπτική να χάνονται τα παραδοσιακά επαγγέλματα και οι ασχολίες των κατοίκων, η Καστοριά μάλλον θα επενδύσει αναπόφευκτα στον τουρισμό. Κι εδώ όμως υπάρχουν αρκετές προϋποθέσεις...

Το παραμύθι του τουρισμού για την Καστοριά, για να έχει ευτυχισμένο τέλος, θα πρέπει να «διαβάσει» προσεκτικά τα καλά και κακά παραδείγματα άλλων περιοχών της χώρας. Για τα κακά παραδείγματα, ο καθένας μπορεί να βρει κι από ένα: Ορεινά χωριά που προσφέρουν μέτριες έως κακές υπηρεσίες, αλλά επιμένουν να τις κοστολογούν με τιμές ελβετικών Άλπεων, πόλεις που επιτρέπουν σε τουριστικές κατασκευές-τέρατα να ξεφυτρώνουν μέσα σε μαγευτικά φυσικά τοπία, μπορείτε να βρείτε σε όλο το μήκος της ελληνικής επικράτειας. Αν, όμως, η Καστοριά ψάξει να βρει ένα παραμύθι που να τη μαγέψει και να τη διδάξει, δεν έχει παρά να κοιτάξει λίγα χιλιόμετρα ανατολικότερα. Στο Νυμφαίο της Φλώρινας, στο χωριό όπου μέχρι το 1995 δεν υπήρχε σχεδόν τίποτα και που τώρα όλα έχουν αναπτυχθεί με απόλυτη ισορροπία ανάμεσα στην οικονομική ανάπτυξη και στο σεβασμό στο φυσικό περιβάλλον.

Ένα παράδειγμα αρκεί: Κανείς στο Νυμφαίο δεν μπορεί να χτίσει πια μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες, ούτε να «σπκώσει» κτίρια που αντίκεινται στην αρχιτεκτονική της περιοχής. Αντίθετα στην Καστοριά, ήδη μια καινούρια μεγάλη ξενοδοχειακή μονάδα άλλαξε ολοκληρωτικά τα δεδομένα, και δημιούργησε βάσιμους φόβους ότι η ανάπτυξη των τουριστικών υποδομών δεν θα συμβάλλει ιδιαίτερα στην προστασία του τοπίου της περιοχής.

Η Καστοριά, βέβαια, έχει πολλά περισσότερα όπλα από το Νυμφαίο, αν θέλει να δημιουργήσει τη δική της παράδοση. Έχει —κυρίως— τη λιμνη της, την Ορεσιτιάδα, αυτό το μαγικό καθρέφτη, που την κάνει να μοιάζει περισσότερο με νησί και λιγότερο με μια πόλη —την ομορφότερη— της Δυτικής Μακεδονίας.

Όπως κάθε καθρέφτης, όμως, δεν φανερώνει μόνο τις ομορφίες μας, αλλά προδίδει και τα μυστικά που θέλου-

με να κρύψουμε, έτσι και η Ορεσιτιάδα, δεν χαρίζεται στην Καστοριά. Την προοιόζει και με το παραπάνω... Ή, για να είμαστε πιο ακριβείς, την προειδοποιεί ότι στο μέλλον δεν θα μπορεί να της χαρίσει όλη αυτή τη μαγεία, αν οι Καστοριανοί δεν την προσέξουν...

Δεν φταίνε βέβαια οι Καστοριανοί που η μέση θερμοκρασία της περιοχής χρόνο με το χρόνο ανεβαίνει, με αποτέλεσμα να μειώνονται και οι ημέρες κατά τις οποίες η λίμνη παγώνει ολοκληρωτικά (όσοι κάθε χειμώνα περπατάνε πάνω στην παγωμένη λίμνη, μάλλον πρέπει να νιώθουν αρκετά τυχεροί...).

Εκεί, όμως, που η Ορεσιτιάδα φαίνεται να «κρεώνει» λάθη στους κατοίκους της Καστοριάς είναι για τα έργα που δεν έχουν γίνει... Για τα φερτά υλικά από τις γύρω περιοχές που έχουν ανεβάσει κατά 25 μέτρα το βαθύτερο σημείο της λίμνης, για την προσοχή που δεν δίνουν στον ευτροφισμό που της προσοιόζει αρκετές φορές ένα όχι και τόσο ελκυστικό πράσινο χρώμα...

Πάνω απ' όλα, όμως, για το γεγονός ότι αντιμετωπίζουν τη λίμνη μονοδιάστατα. Εξηγούμαστε: Όταν πριν λίγα χρόνια το ΥΠΕΧΩΔΕ ενέκρινε χρηματοδότηση για την προστασία της λίμνης, τα χρήματα πήγαν στη διαμόρφωση της παραλίμνιας οδού με στόχο (καλά το καταλάβατε) να διευκολυνθούν οι καφετέριες και τα εστιατόρια της περιοχής (τα περισσότερα από τα οποία εδρεύουν σε παράνομα στεγασμένους ημιυπαίθριους χώρους) να βγάζουν δεκάδες τραπεζοκαθίσματα, στερώντας σε αρκετά απημία από τους περαστικούς το δικαίωμα της βόλτας...

Όχι πως δεν πρέπει να αναπτύσσονται επιχειρήσεις στην πόλη... Όμως, η εικόνα των έρημων και εγκαταλειμμένων τραπεζοκαθισμάτων καταμεσής του χειμώνα, δείχνει με τον πιο μελαγχολικό τρόπο γιατί δεν έπρεπε να «αξιοποιηθούν» έτσι οι χρηματοδοτήσεις. Έργα φυσικά και χρειάζονταν στην παραλίμνια οδό. Έργα, όμως, χρειάζονται και για την ίδια τη λίμνη: Μελέτες για τις παρεμβάσεις που πρέπει να γίνουν, σχεδιασμός για την άμβλυση των περιβαλλοντικών προβλημάτων, κατευθύνσεις για την ανάπτυξη των επιχειρήσεων... Με λίγα λόγια, μέτρα για να μη «θολώνει» ο καθρέφτης της πόλης, ούτε κυριολεκτικά (λόγω του ευτροφισμού), ούτε -κυρίως- μεταφορικά.

Το ανησυχητικό είναι ότι, αν πιστέψουμε μερικούς από τους ενεργούς πολίτες της Καστοριάς με τους οποίους συζητήσαμε, η αντίδραση στην πόλη για τη διαφαινόμενη υποβάθμιση της λίμνης είναι μηδαμινή κι αυτό ισχύει ακόμα και για τις κινήσεις πολιτών, που δεν φαίνεται να έχουν ιεραρχήσει σε υψηλή θέση το συγκεκριμένο πρόβλημα.

Δεν είναι κρίμα, όμως, το παραμύθι της Καστοριάς να έχει τόσο κακό τέλος;

ΤΑΧΥΤΗΤΑ - ΣΥΝΕΠΕΙΑ - ΑΣΦΑΛΕΙΑ

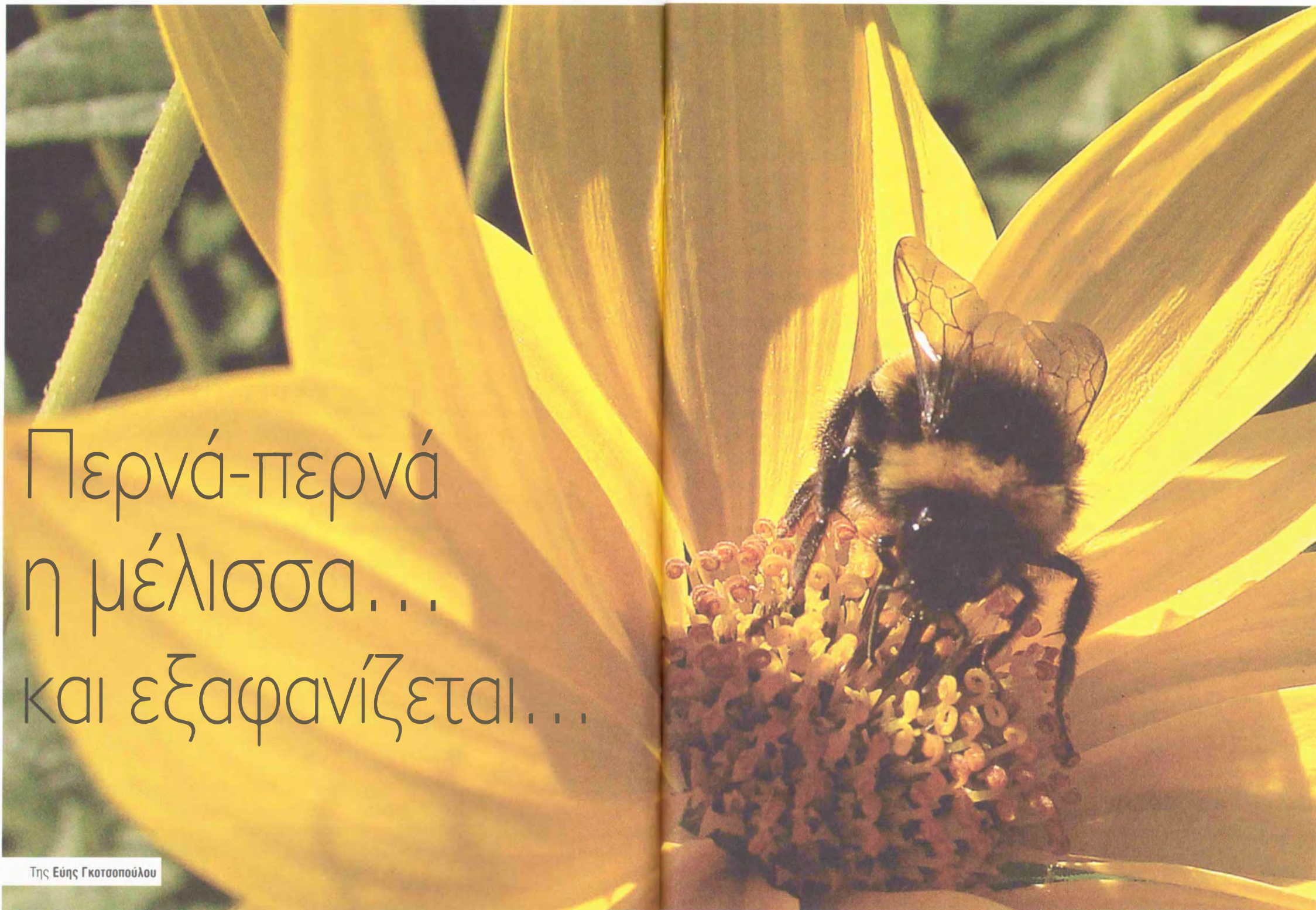
ΣΠΟΥΔΑΖΕΙΣ ΣΤΗ ΠΑΤΡΑ;

γενικώς
γενική
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ

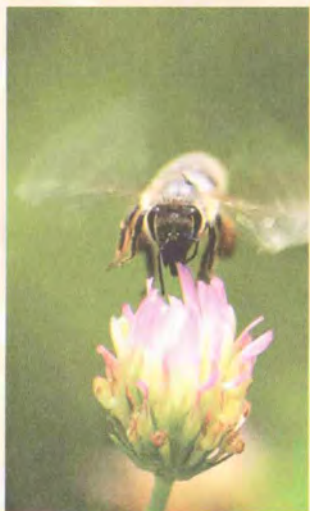
Τηλ.: 2610 337017

1. ΚΕΝΤΡΙΚΟ: ΤΡΙΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ 18, ΠΑΤΡΑ, ΤΗΛ.: 2610 317910, 2. ΜΑΙΖΩΝΟΣ 155, ΤΗΛ.: 2610 272411
3. ΝΟΤΑΡΑ 3 ΑΓΥΙΑ, ΤΗΛ.: 2610 430066, 4. ΠΡΩΗΝ ΑΠΟΘΗΚΕΣ Α.Τ.Ε. ΜΠΟΖΑΪΤΙΚΑ, ΤΗΛ.: 453700
E-mail: PTRtaxydromiki.gr

Περνά-περνά
η μέλισσα...
και εξαφανίζεται...

Της Εύης Γκοτσοπούλου

Κατοικούν στον πλανήτη εδώ και σαράντα εκατομμύρια χρόνια και, σύμφωνα με τον Αϊνστάιν, αν εξαφανιστούν, απομένουν στην ανθρωπότητα τέσσερα χρόνια ζωής μόνο. Ο λόγος για τις μέλισσες, το σημαντικότερο έντομο για τον άνθρωπο και τη φυσιογνωμία του περιβάλλοντος της γης. Η καταστροφολογική αυτή πρόβλεψη του Αϊνστάιν φαντάζει υπερβολική, ωστόσο δεν απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Οι μέλισσες είναι παράγοντας οικολογικής σταθερότητας. Η παρουσία τους εξασφαλίζει την εύρυθμη λειτουργία των οικοσυστημάτων και η απουσία τους είναι ένδειξη περιβαλλοντικής ανισορροπίας. Χωρίς τις μέλισσες το φυτικό βασίλειο κινδυνεύει και κατ' επέκταση και το ζωικό.

Η μεγαλύτερη προσφορά των μελισσών, τόσο από περιβαλλοντικής όσο και από οικονομικής άποψης, δεν είναι η παραγωγή μελιού όπως πολλοί από μας μπορεί να πιστεύουν. Είναι οι «γονιμοποιητές» της φύσης. Το 80% των φυτών εξαρτάται από αυτές, η γεωργική οικονομία του πλανήτη και το 35% της διατροφής μας για να μιλήσουμε με αριθμούς. Δεκαεννέα είδη φρούτων και λαχανικών επικονιάζονται αποκλειστικά από τις μέλισσες και η εξαφάνισή τους είναι βέβαιη σε ενδεχόμενη εξαφάνιση των μελισσών. Ένα ενδεχόμενο που, δυστυχώς, μας έχει χτυπήσει την πόρτα για τα καλά και το χειρότερο, δεν ξέρουμε γιατί!

Η «Διαταραχή Κατάρρευσης Αποικίας» ή «Σύνδρομο Κατάρρευσης των Μελισσών» είναι ένα φαινόμενο που απασχολεί έντονα τον τελευταίο καιρό τους ερευνητές σε όλο τον κόσμο, καθώς πολλές περιοχές του πλανήτη απειλούνται με γεωργική καταστροφή. Οι εργάτριες μέλισσες μιας κυψέλης την εγκαταλείπουν ξαφνικά, χωρίς κανένα προφανές αίτιο, με αποτέλεσμα το συγκεκριμένο μελίσσι να καταστρέφεται. Αυτό του είδους η εξαφάνιση έχει μακρά ιστορία και δεν είχε προκαλέσει

την ανησυχία της μελισσοκομικής κοινότητας. Στα τέλη όμως του 2006 παρατηρήθηκε έξαρση, κυρίως στη Βόρεια Αμερική, οπότε και εισάγεται ο όρος για να περιγράψει το φαινόμενο, το οποίο επεκτάθηκε και σε άλλες περιοχές του πλανήτη. Αναφορές έρχονται από πάρα πολλές χώρες της Ευρώπης, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα αν και σε πολύ χαμηλά ποσοστά ακόμα, ευτυχώς!

Στην Αμερική, τα άγρια μελίσσια έχουν σχεδόν εκλείψει και σημαντική μείωση υπέστησαν και οι πληθυσμοί των ήμερων μελισσών, μεταξύ των ετών 1971-2006. Οι αιτίες πολλές και αλληλοσυμπληρούμενες: Αστικοποίηση, φυτοφάρμακα, εγκατάλειψη του επαγγέλματος και ο κατάλογος μακρύς. Αυτή, όμως, η απότομη και καταγιστική έξαρση στα τέλη του 2006, η σχεδόν ταυτόχρονη κατάρρευση αποικιών σε πολλές περιοχές εκτροφής μελισσών και η έλλειψη εμφανούς αιτίας, έχει θορυβήσει τους επιστήμονες οι οποίοι έχουν αποδοθεί σε αγώνα δρόμου για να ανακαλύψουν τι φταίει.

Στην πρώτη γραμμή των «υπόπτων» της έξαρσης της διαταραχής βρίσκεται η χρήση νέας γενιάς φυτοφαρμάκων, οι μεταλλαγμένες καλλιέργειες, τα κινητά τηλεφώνια και η ακτινοβολία διαφόρων συσκευών, η κακή διατροφή εξαιτίας της ξηρασίας και γενικά οι κλιματολογικές αλλαγές, η εμφάνιση ενός νέου ιού που ονομάζεται Israeli Acute

Ανατολίζουσα Ροδιακή Χρυσοχοϊά

Με αυτό τον όρο αποκαλείται το σύνολο κομμημάτων που βρέθηκαν στη Ρόδο και σε νησιά των Κυκλάδων, τα οποία χρονολογούνται από τον 7ο αιώνα π.χ. Ιδιαίτερη περίπτωση αποτελούν τα επιστήθια κοσμήματα που παριστάνουν τη θεότητα «γυναίκα-μέλισσα». Θεωρείται απόηχος της κηττικής θεότητας Κουμήμπε.

Η αγαπημένη των θεών

Στις μυθολογίες όλων των λαών η μέλισσα κατέχει εξέχουσα θέση. Δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, καθώς από την λίθινη ακόμα εποχή, παραστάσεις σε τοιχώματα σε πολλά μέρη του κόσμου, μας αποκαλύπτουν ότι οι άνθρωποι είχαν εντάξει στο διαιτολόγιό τους και τη ζωή τους τα προϊόντα της μελισσοουργίας. Στην ελληνική μυθολογία υπάρχουν δύο εκδόσεις για την καταγωγή της. Σύμφωνα με την πρώτη, ήταν κόρη του βασιλιά της Κρήτης Μελισσέα και μαζί με την αδελφή της την Αμάλθεια, ήταν τροφός του Δία. Τον τάζιαν γάλα και μέλι στο όρος Ιδη, όπου τους τον είχε εμπιστευτεί η Ρέα για να μην τον φάει κι αυτόν ο Κρόνος. Όταν το έμαθε ο Κρόνος, οργίστηκε και τη μεταμόρφωσε σε σκουλήκι. Όμως ο Δίας δεν ξέχασε ποτέ την αγαπημένη του τροφός και όταν μεγάλωσε, τη μεταμόρφωσε στο γνωστό μας, χρυσιμότατο έντομο.

Στη δεύτερη εκδοχή, η Μέλισσα ήταν γριά ιέρεια της Δήμητρας την οποία η θεά μύπη στα μυστικά της. Όταν αρνήθηκε να τα αποκαλύψει σε άλλες γυναίκες, αυτές την κομμάτισαν. Τότε η θεά ευλόγησε το σώμα της νεκρής ιέρειας και από τα κομμάτια του γεννήθηκαν οι μέλισσες, σύμβολο της μυθικής ανάστασης σε πολλούς αρχαίους πολιτισμούς.

Paralysis και η πιθανότητα μετάλλαξης κάποιου μικροβίου. Καμία από αυτές τις αιτίες δεν εξηγεί το φαινόμενο. Υπάρχει και η άποψη ότι είναι συνδυασμός κάποιων ή και όλων των παραπάνω παραγόντων. Το θέμα είναι πως δεν ξέρουμε τι συμβαίνει και οι πληθυσμοί των μελισσών σε είκοσι τέσσερις πολιτείες των Η.Π.Α. έχουν μειωθεί από 30% έως 90%. Τα νούμερα είναι εφιαλτικά. Η Εντομολογική Εταιρία της Αμερικής διοργάνωσε ένα συμπόσιο με αυτό ακριβώς το θέμα, στις 11 Δεκεμβρίου του 2007 στο Σαν Ντιέγκο της Καλιφόρνια, στο οποίο δε σημειώθηκε πρόοδος.

Όποια κι αν είναι η αιτία του προβλήματος, ένα είναι σίγουρο. Αυτός που τη δημιούργησε -ακόμα κι αν δεν το επεδίωξε- είναι ο άνθρωπος. Γνωστή η καραμέλα ότι η ανάπτυξη και η πρόοδος ενδέχεται να έχουν απρόβλεπτα καταστροφικές συνέπειες για τη ζωή πάνω στη γη, αλλά εξακολουθούμε να μην την... «καταπίνουμε» με σοβαρότητα.

Φανταστείτε να εξαφανιστούν οι μέλισσες! Ακούγεται σαν ανέκδοτο...

Ή μήπως όχι;

Ενοικιάσεις - Πωλήσεις Επαγγελματικών Συστημάτων Ήχου & Φωτισμού

ΗΧΗΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ

VIDEO PROJECTORS

ΕΙΔΙΚΑ ΕΦΕ

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ - Dj's

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Σπίνος Νικηφόρος

Κορίνθου 130, Πάτρα • Τηλ./Fax: 2610 276 262, Κιν.: 6972 956 172

www.nssound.gr - info@nssound.gr

Η λεηλασία

των πυρκαγιών του Αυγούστου
ξαναζωντανεύει στις
Ημέρες Περιβάλλοντος

Δρόμοι της Φωτιάς

«Αυτά τα είχα για το λογαριασμό του νερού, αυτοί όμως τα έχουν μεγαλύτερη ανάγκη. Στείλτε τα εκεί και εγώ θα βρω άλλα για το λογαριασμό μου»

Με αυτά τα λόγια, γέροντας Τούρκος που βγαίνει από έκθεση φωτογραφίας όπου εκτίθενται περίπου 100 στιγμιότυπα από τις πυρκαγιές του Αυγούστου στην Ελλάδα, δίνει δακρυμαμένους τα χρήματα του λογαριασμού για την ανακούφιση των Ελλήνων πυροπαθών. Η συγκλονιστική αυτή έκθεση-μαρτυρία με τίτλο «Δρόμοι της Φωτιάς» θα παρουσιαστεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα από τις 13 έως τις 25 Μαΐου στη Veso Mare, στα πλαίσια των «Ημερών Περιβάλλοντος» που διοργανώνει για τρίτη συνεχή χρονιά στην Πάτρα το «Περιβάλλον».

Η έκθεση πραγματοποιήθηκε στο Δήμο του Κορδελιού (σημερινό Κορσί Γιακά) της Σμύρνης και κατόπιν στο Δήμο Αλντινολούκ το Δεκέμβριο του 2007, στα πλαίσια της πρώτης συνάντησης μεταξύ εκπροσώπων των Αυτοδιοικήσεων Ελλάδας και Τουρκίας που συμμετέχουν στο Δίκτυο «θεοδώρακια». Στη συνάντηση εκπροσωπήθηκαν από τους Δημάρχους τους, 64 Δήμοι των Μικρασιατικών παραλίων οι οποίοι συγκέντρωσαν τόνους ζωτροφές με προορισμό την πυρόληκτη Ηλία.

Συνδιοργανωτές ήταν οι τουρκοίκοί Δήμοι του Δικτύου, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Λέσβου και οι Ενώσεις Ανταποκριτών Ξένου Τύπου και Φωτορεπόρτερ Ελλάδας που συνέλεξαν και επέλεξαν τις φωτογραφίες που προσέφεραν οι ίδιοι οι φωτορεπόρτερ που βρέθηκαν στους τόπους της καταστροφής και την απαθανάτισαν.

Με τη συνδιοργάνωση και πάλι των δύο Ενώσεων, το «Περιβάλλον» θα υπενθυμίσει στους Πατρινοὺς την τραγωδία που ξεκίνησε τον Αύγουστο και, δυστυχώς, δεν έχει τελειωμό! Με τα «μάτια» πολλών καταξιωμένων φωτογράφων θα δούμε την καταστροφή, την απελπισία, τη συντριβή και τη δυστυχία των ημερών εκείνων να ξαναζωντανεύουν. Γιατί δεν πρέπει να περνούν στη λήθη τέτοιες «λεπλασίες» της ζωής μας. Η λήθη οδηγεί στον εφσασμασμό, την αδράνεια και τελικά στην επανάληψη της τραγωδίας.

Επιμελητές έκθεσης

Ένωση Ανταποκριτών Ξένου Τύπου : Δημήτρης Μεσσίνης

Ένωση Φωτορεπόρτερ Ελλάδας : Γιάννης Κανελλόπουλος

Γιάννης Κανελλόπουλος

Γιάννης Μπεχράκης

Πέτρος Γιαννακούρης

Ορέστης Παναγιώτου

Νικόλας Γιακουμίδης

Μάριος Λάλος

Λουίζα Γουλιμακά

Γιάννης Κολεσιός

Δημήτρης Μεσοίνης

**ΠΙΕΡΕΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

Άρης Μεσσίνης

Στο πέρασμά της η φωτιά, φέρνει τον πανικό στους ανθρώπους, στα ζώα, στα πουλιά. Τις κραυγές τους διαδέχεται η σιωπή!

Επιμελητής της Ε.Φ.Ε. Γιάννης Κανελλόπουλος

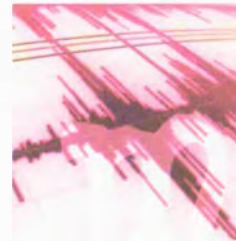
Γιάννης Μπεχράκης

Εκθέτουν Φωτογραφίες τους οι:

Μίλος Βίτσνσκι, Μάριος Βαλασσόπουλος, Νικόλας Γιακουμίδης, Πέτρος Γιαννακούρης, Χάρις Γκίκας, Λουίζα Γουλιανάκη, Γιάννης Καμπούρης, Γιάννης Κανελλόπουλος, Μιχάλης Καραγιάννης, Πέτρος Καραβγιάς, Μαργαρίτα Κιάου, Χρήστος Κισσασοεικιάν, Γιάννης Κολεσιόδης, Νικήτας Κοτσιάρης, Γιώτα Κορμπάκη, Μάρω Κουρή, Βασίλης Κουτρομάνος, Δημήτρης Λεγάκης, Μάριος Λώλος, Άρης Μεσσίνης, Δημήτρης Μεσσίνης, Στεφάνια Μιζάρα, Δημήτρης Μιχαλάκης, Γιώργος Μουτάφης, Γιάννης Μπεχράκης, Ορέστης Παναγιώτου, Αντώνης Πασβάντης, Νίκος Πίλος, Άγγελος Ρασσιάς, Παναγιώτης Τζαμάρος, Κώστας Τσιρώνης, Παύλος Φυσάκης, Ιάκωβος Χατζησταύρου, Άγγελος Χριστοφυλόπουλος

mo jo radio

jamm'n with us

www.mojoradio.gr

mojoradio

107.7

MAJOR OUTLAW JAMMING OUTFIT

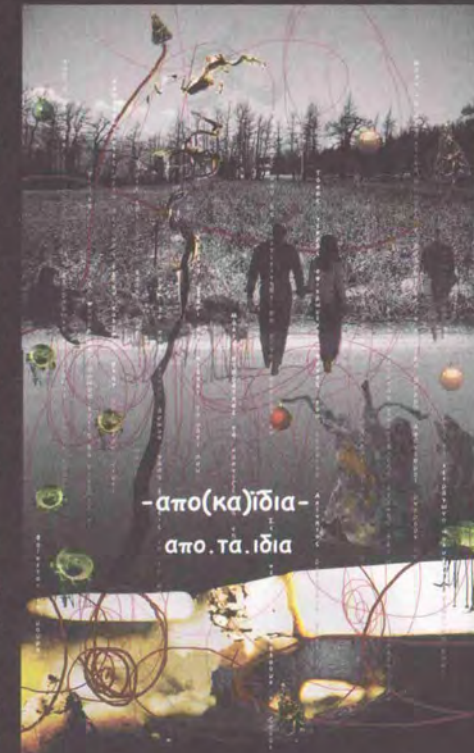
Αντιφάσεις στα αποκαΐδια

Εικαστική εγκατάσταση με τίτλο “-απο(καί)δια ή απο.τα.ιδια” παρουσιάζει στο πλαίσιο των εκδηλώσεων “Ημέρες περιβάλλοντος” μια ομάδα φοιτητών του Τμήματος Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Πατρών. Στον εκθεσιακό χώρο της Veso Mare στην Πάτρα (πρώην La pasteria) οι Ιωάννης Κόττης, Έλλη Ζούμπου και Μάρα Μπήτρου παρουσιάζουν (14 – 27 Μαΐου) μια ιδέα πάνω στις αντιφάσεις που δημιουργούνται από το πώς όλοι μας αντιδρούμε σε σκηνές όπως αυτές που δημιουργήθηκαν από τις πυρκαγιές του περασμένου καλοκαιριού. Στο κείμενο που συνοδεύει την έκθεση, σημειώνουν:

“Κάποτε, αιώνες πριν, ο άνθρωπος, άναβε φωτιά για να ζεσταθεί... Το καλοκαίρι του 2007 η μισή Ελλάδα καιγόταν... και η άλλη μισή παρακολουθούσε την μετάβαση της φωτιάς... και δεν θα μπορούσε ίσως να έχει συμβεί αλλιώς από την στιγμή που προβαλλόταν ως θέαμα- υπερπαραγωγή σε όσους βρίσκονταν στους καναπέδες τους. Οι περισσότεροι από εμάς καθλώθηκαν μιας και το θέαμα αυτό εμπειρεί είχε πόνο- τον πόνο των άλλων- και αυτό προκαλεί συγκίνηση και αυξάνει το ενδιαφέρον για το θέαμα. Το καμμένο δάσος πουλήθηκε ως οικόπεδο, ως τηλεοπτικό θέαμα που μετέδωσε την φωτιά του στα “μηχανάκια” της AGB, ακόμα και ως αστραφετό show συμπόνιας και οικονομικής ενίσχυσης.

Παρατηρώντας ότι τα “καμμένα” γίναν της μόδας, προβλήθηκαν, πουλήθηκαν, αγοράστηκαν, η έκθεση αυτή έχει ως σκοπό να λειτουργήσει ως σκόπελος στην λήθη. Η ιδέα της εικαστικής εγκατάστασης είναι με την χρήση μιας αντίφασης να προκαλέσει τους θεατές να προβληματιστούν. Πως θα ήταν άραγες η γιορτινή περίοδος των Χριστουγέννων αν τα φωτάκια του δέντρου μας παίζαν τον ήχο από τις κραυγές των ανθρώπων που κήκκαν ;... και όχι το merry Christmas για να μας χαϊδέψει τα αυτιά και την συνείδηση, μιας και οι κραυγές αυτές ακόμα υπάρχουν απλώς εμείς έχουμε κλείσει τα αυτιά μας. Κατά πόσο γιορτάζουμε όλοι τις καθιερωμένες γιορτινές μέρες και κατά πόσο συμπονούμε [συν+πονώ=πονώ και εγώ μαζί] αυτούς που υποφέρουν δίπλα μας; Η αντίφαση του πλαστικού και του καμμένου δέντρου με την χρήση ήχου προσπαθούν να ερεθίσουν τον θεατή, να τον κάνουν να σκωθεί από τον καναπέ, που του έχουν προσφέρει και με ευκολία έμαθε να τον δέχεται, και να επαναπροσδιορίσει την θέση του ως κοινωνικό ον... όχι μόνο συμμετέχοντας σε κοινωνικά gala αλλά και στα κοινωνικά προβλήματα.

Η εικαστική εγκατάσταση είναι χωρισμένη σε δύο τμήματα που αλληλοσυμπληρώνονται , το ένα περιλαμβάνει ένα αφαιρετικό αλλά συμβατικό μεν χριστουγεννιάτικο δέντρο με ήχο από πραγματικά περιστατικά κατά την διάρκεια των πυρκαγιών, ενώ το άλλο τμήμα αποτελείται από απομεινάρια καμένων αντικειμένων έχοντας ως background-ήχο χαρούμενη χριστουγεννιάτικη μελωδία. Γνωρίζοντας ότι η σχέση ήχου και αντικειμένου θα ξενίσει των θεατή, καθώς η όραση ενός χριστουγεννιάτικου δέντρου συνειρμικά μας κάνει να ανακαλούμε άλλους ήχους , στόχος είναι η πρόκληση του θεατή, η οποία αποβλέπει στην αντίδρασή του...”.

Όσοι τη γένονται... μαγεύονται!

1950 Όλα ξεκίνησαν, σε έναν μικρό χώρο στην οδό Παντοκράτορας στην παλιά πόλη της Πάτρας, όπου ο Παναγιώτης Μαρλαφέκας δημιούργησε μια μικρή βιοτεχνία.

Στην Πάτρα τότε υπήρχαν 11 τέτοιες μικρές βιοτεχνίες και ο μόνος τρόπος για να μπορέσει κάποιος να ξεχωρίσει ήταν να επιλέξει καταρχήν τα καλλίτερα υλικά και με το δικό του μεράκι να δημιουργήσει μοναδικές συνταγές με την ελπίδα να τα προτιμήσει ο πατρινός καταναλωτής.

Έτσι και έγινε, η πορτοκαλάδα - λεμονάδα-γκαζόζα λουξ από την πρώτη στιγμή κυκλοφορίας τους, ξεχώρισαν για την μοναδική τους γεύση και έγιναν τα αγαπημένα αναψυκτικά των πατρινών.

Τα χρόνια κύλησαν, οι πωλήσεις ανέβαιναν κάθε χρόνο και περισσότερο. Ωστόσο, η μικρή αυτή βιοτεχνία δεν θα μπορούσε να ανταποκριθεί στις καινούργιες απαιτήσεις των καιρών, αν συνέχιζε να δουλεύει με την τότε τεχνολογική υποδομή.

Ήδη στην Ελλάδα είχε κάνει την εμφάνισή της από το 1967 άρχισαν να κάνουν την εμφάνισή τους μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες και πολλές από τις μικρές βιοτεχνίες της Πάτρας, αλλά και γενικότερα της Ελλάδος είχαν ήδη εξαφανιστεί.

Έπρεπε λοιπόν κάτι να γίνει και γρήγορα.

Έτσι λοιπόν ο Παναγιώτης Μαρλαφέκας πήρε την πιο κρίσιμη απόφαση για την ιστορία αυτής της εται-

ρείας μέχρι σήμερα, -και βέβαια πάντα με τη αμέριστη στήριξη και βοήθεια της συζύγου του κυρίας Ιωάννας Μαρλαφέκα-. Να μεταφερθεί από την πόλη της Πάτρας σε μια Νέα περιοχή για να μπορέσει να δημιουργήσει μια καινούργια μονάδα.

Η περιοχή που διάλεξε (το φημισμένο Κεφαλόβρυσο) την περίοδο εκείνη δεν είχε την παραμικρή υποδομή για οποιαδήποτε βιομηχανική δραστηριότητα (ούτε καν ρεύμα & τηλέφωνο). Είχε όμως στο υπέδαφος της έναν πραγματικό θησαυρό, το περίφημο νερό της.

Το κριτήριο λοιπόν για άλλη μια φορά ήταν πρώτα από όλα η ποιότητα με οποιοδήποτε κόστος.

1972 Με πολύ κόπο δημιουργήθηκε ένα καινούργιο εργοστάσιο σε μια έκταση 2500 τμ στην περιοχή που βρίσκεται ακόμα και σήμερα. Το εργοστάσιο αυτό εξοπλήστηκε με καινούργια μηχανήματα εκείνης της εποχής, προκειμένου να εξασφαλιστεί η καλύτερη δυνατή ποιότητα για τα αναψυκτικά λουξ, που τώρα πια είχαν αποκτήσει και μια καινούργια ταυτότητα (με νερό Κεφαλόβρυσου).

Η επιχείρηση αρχίζει να εξαπλώνεται και σε γειτονικούς νόμους της Αχαΐας, με μεγάλη επιτυχία έχοντας πάντα σαν όπλο την κορυφαία ποιότητα σε συνδυασμό με την μοναδική της γεύση.

1989 Ο ιδρυτής Παναγιώτης Μαρλαφέκας αποχωρεί και την επιχείρηση αναλαμβάνουν οι τρεις γιοι του Ιωάννης, Κωνσταντίνος και Πλάτωνας.

1997 Η εταιρεία αλλάζει νομική μορφή και γίνεται Ανώνυμος Βιομηχανική Εμπορική Εταιρεία. Πρόεδρος αναλαμβάνει ο Ιωάννης Μαρλαφέκας, αντιπρόεδρος ο Κωνσταντίνος Μαρλαφέκας και εντεταλμένος σύμβουλος ο Πλάτωνας Μαρλαφέκας.

1997-1998 Με το νέο αυτό σχήμα η εταιρεία περνά σε αναπτυξιακές επενδύσεις, ύψους άνω του 3.000.000 ευρώ, ενισχύοντας τη θέση της στην αγορά.

1999-2002 Οι επενδύσεις που ολοκληρώθηκαν στις αρχές του 2001 και απέφεραν τζίρο που άγγιξε τα 5.600.000 ευρώ το 2002, περιλαμβάνουν καινούργιες γραμμές παραγωγής για Ρ.Ε.Τ και γυάλινης συσκευασίας μπουκάλια, καθώς και νέες σύγχρονες εγκαταστάσεις κέντρου διανομής στεγασμένου χώρου 3.000 τ.μ. σε ιδιόκτητη έκταση 10.000 τ.μ.

2003 Νέες υψηλών προδιαγραφών συσκευασίες για Ρ.Ε.Τ. πλαστικά μπουκάλια αντικαθιστούν τις παλιές, εξασφαλίζοντας μεγαλύτερη διάρκεια ζωής της συσκευασίας και άριστη διατήρηση του προϊόντος, οι οποίες επαναπροσδιορίστηκαν όσον αφορά στη σχεδίασή τους, χρησιμοποιώντας ως μοτίβο την ανάγλυφη επιφάνεια του φλοιού του πορτοκαλιού.

2004 Η ΛΟΥΞ ΑΒΕΕ είναι η εταιρεία που πρώτη φέρνει με επιτυχία στον Έλληνα καταναλωτή ένα παραδοσιακό ρόφημα σε μπουκάλι, τη Βουσινάδα.

Από τον πρώτο κιόλας μήνα της εμφάνισής της γίνεται το 2ο πιο επιτυχημένο αφέψημα της σειράς των προϊόντων μας μετά την Πορτοκαλάδα.

2005 Η ΛΟΥΞ Μαρλαφέκας ΑΕΒΕ, ανακοινώνει με υπερφάνεια τη συνεργασία της με την Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία, σαν Επίσημο Αναψυκτικό της Εθνικής Ομάδας Ποδοσφαίρου. Ως επίσημος υποστηρικτής της προσπάθειας της πρωταθλήτριας Ευρώπης Εθνικής Ανδρών, αλλά και της Εθνικής Ελπίδων, για νέες επιτυχίες και διακρίσεις σε παγκόσμιο επίπεδο. Η ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ ΕΥΡΩΠΗΣ έχει γίνει η «Επίσημη Αγαπημένη» στην καρδιά όλων των Ελλήνων, αυτός είναι και ο στόχος της 'λουξ', να γίνουν και τα αναψυκτικά μας τα «Αγαπημένα» όλων των Ελλήνων.

2006 Η εταιρεία προχωρεί σε Αγορά Βιομηχανικού κτηρίου 3.500τμ κάλυψης σε έκταση 14.000 τμ στη περιοχή Παλαιά κουλούρα Αιγίου για νέες γραμμές παραγωγής νέων προϊόντων.

2007: Χαρακτηριζόμαστε από ένα από τα διαμάντια της Ελληνικής Βιομηχανίας από την έρευνα της «STAT BANK».

Ο Καλύτερος Έλληνας ποδοσφαιριστής και πρώτος σκόρερ της Superleague είναι το κεντρικό πρόσωπο της διαφημιστικής καμπάνιας της «Λούξ»

Σήμερα το εργοστάσιο έχει εξοπλιστεί με τα πλέον σύγχρονα μηχανήματα και χρησιμοποιεί τις πιο προηγμένες μεθόδους ποιοτικού ελέγχου, υγιεινής και σύγχρονης συσκευασίας. Η Εταιρεία και η παραγωγική διαδικασία δουλεύει υπό καθεστώς ISO 9001 & HACCP.

Η ΛΟΥΞ-Μαρλαφέκας Α.Β.Ε.Ε με τις νέες επενδύσεις που πραγματοποίησε και τα δύο συστήματα διασφάλισης ποιότητας ISO 9001: 2000 και ISO 22000 , είναι πλέον από τις πιο σύγχρονες και εξελιγμένες μονάδες παραγωγής, αποθήκευσης και διακίνησης αναψυκτικών στην Ελλάδα. Συνολικά οι εγκαταστάσεις της διαμορφώνονται σε 26.500 τ.μ. με κάλυψη 8.000 τ.μ. Η εταιρεία για την διακίνηση των προϊόντων της, διαθέτει δέκα ιδιόκτητα φορτηγά αυτοκίνητα. Η ανάπτυξη του δικτύου της, υποστηρίζεται από 140 αντιπροσώπους, παρέχοντας τους όλα τα βοηθητικά μέσα πώλησης, όπως ψυγεία, ράφια, καθώς και πλήρες διαφημιστικό πρόγραμμα και οι οποίοι καλύπτουν ολόκληρη την Δυτική Ελλάδα & Πελοπόννησο, Αττική, Χαλκίδα κ.α. Εξαγωγές πραγματοποιούνται στην ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ΚΑΝΑΔΑ, ΑΛΒΑΝΙΑ, USA, ΙΤΑΛΙΑ, Ν.ΚΟΡΕΑ, ΚΥΠΡΟ, ΝΗΣΙΑ ΜΑΓΓΙΟΤ.

Η ΛΟΥΞ παράγει μια μεγάλη γκάμα αναψυκτικών από 250 ml γυάλινη, 330 ml P.E.T., 500 ml P.E.T., 1500 ml P.E.T., και σε γεύσεις Πορτοκαλάδα, Λεμονάδα, Βυσσινάδα, μείγμα τριών εσπεριδοειδών Πορτοκάλι-Λεμόνι - Μανταρίνι Λουξ Μίχ, Σόδα, Γκαζόζα παραδοσιακή, Cola, Τονίς καλύπτοντας όλες τις ανάγκες της αγοράς. Διαθέτει δύο εμπορικά σήματα ΛΟΥΞ και ΛΟΥΧCOLA. Η ΛΟΥΧCOLA είναι η πρώτη βάση cola που βγήκε στην Ελλάδα.

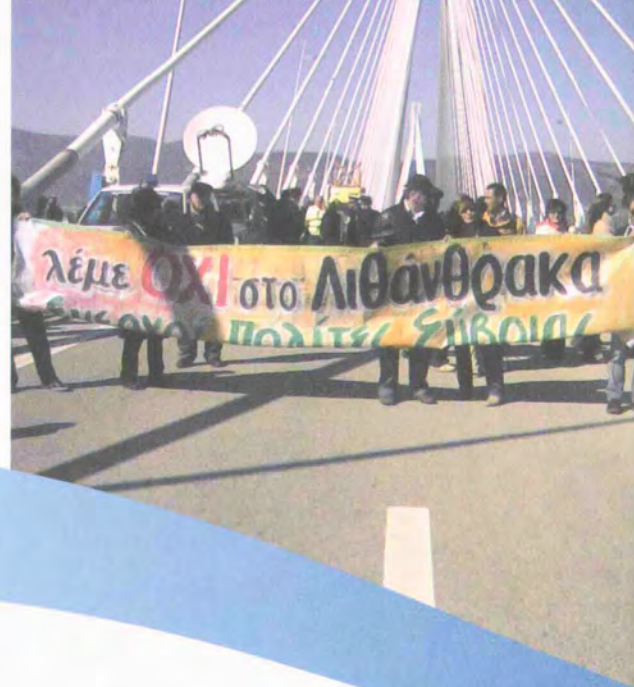

**Χωρίς συμμάχους,
HASTA NA PANE!**
Συμμάχησε κι εσύ με τη MOM και βοήθησε στο 210 522888.

Τράπεζα Πειραιώς: αρ. λογαριασμού: 5011-000048-895, IBAN: GR3101720110005011000048895
Εθνική Τράπεζα: αρ. λογαριασμού: 040/63594503, IBAN: GR3101100400000004063594503
Μην ξεχάσετε να μας στείλετε το αποδεικτικό κατάθεσης.

MOM. Εταιρία Μελέτης και Προστασίας της Μεσογειακής φώκιας
Σολωμού 18, 106 82 Αθήνα. Τηλ.: 210 522888, web site: www.mom.gr

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΟΣ

Θάλασσα Ζωής

ΟΧΙ

Ενεργειακή Χαβούζα

Αυτό το σύνθημα «κυμάτιζε» στα ίστια της γέφυρας Ρίου-Αντιρρίου την Κυριακή 24 Φεβρουαρίου οπότε και πραγματοποιήθηκε η μεγάλη Πορεία Ενέργειας που διοργάνωσαν φορείς και οργανώσεις από έξι νομούς του Κορινθιακού κόλπου, με στόχο τη βιώσιμη διαχείρισή του. Στο κάλεσμα που απύθηναν οι διοργανωτές αυτής της πρωτόγνωρης, για τα τοπικά δεδομένα, κινητοποίησης ανταποκρίθηκαν δεκάδες οργανώσεις από όλη την Ελλάδα, μεταξύ των οποίων και η Greenpeace. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι ανταποκρίθηκαν αυθόρμητα χιλιάδες πολίτες, οι οποίοι έχουν πλέον συνειδητοποιήσει ότι μόνο με τη δική τους ενεργή παρέμβαση μπορούν να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα που δημιουργούν σε βάρος τους και ερήμην τους κάποιοι άλλοι. Μία αυτοκινητοπομπή από τη Στερεά Ελλάδα και μία από την Πελοπόννησο συναντήθηκαν στη γέφυρα. Οι πολίτες, κρατώντας μαύρες σημαίες και πανό, σχημάτισαν μια τεράστια ανθρώπινη αλυσίδα, μια συμβολική αγκαλιά για τον Κορινθιακό, και δεσμεύτηκαν να μην αφήσουν τα οποιαδήποτε συμφέροντα να καταστρέψουν την ήδη ευάλωτη οικολογική ισορροπία της περιοχής. Ο Ευρωπαϊός Επίτροπος της Ελλάδας για το περιβάλλον, Σταύρος Δήμας, απέστειλε μήνυμα στο οποίο τόνισε τη μεγάλη σημασία του ρόλου των πολιτών στη διαφύλαξη του περιβάλλοντος και στην υποχρέωση της Πολιτείας να λαμβάνει υπ' όψη της τα αιτήματά τους, καθώς είναι εκείνοι που υφίστανται τις συνέπειες των εκάστοτε περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Την «Πορεία Ενέργειας» διοργάνωσαν οι:

- Επιτροπή Φορέων και Κατοίκων Δεσφίνας (Νομού Φωκίδας)
- Κινήσεις Πολιτών και Φορείς Νομού Αχαΐας
- Ομοσπονδία Οικολογικών Οργανώσεων Κορινθιακού Κόλπου «ΑΛΚΥΩΝ»
- Πανατλωλοακαρνανικό Μέτωπο για το Περιβάλλον
- Πρωτοβουλία για τη Σωτηρία του Κορινθιακού (Νομού Κορινθίας)
- Συμπαρατάξη Βοιωτών για το Περιβάλλον

Στα σοβαρά προβλήματα που επιβαρύνουν ήδη τον Κορινθιακό όπως:

- η υπεραλίευση
- οι ανεξέλεγκτες αμμοληψίες
- η ανεξέλεγκτη διάθεση αστικών και βιομηχανικών λυμάτων
- η λειτουργία βιομηχανικών μονάδων, όπως η «Σωληνοργία Κορίνθου», χωρίς να έχει υλοποιήσει τα έργα υποδομής για την προστασία του περιβάλλοντος που με νόμο υποχρεούται
- η λειτουργία του εμπορικού λιμανιού της Θίσβης χωρίς άδεια και συμμόρφωση με την εθνική και κοινοτική περιβαλλοντική νομοθεσία, έρχονται να προστεθούν κι άλλα. Σχεδιάζεται η μετατροπή της βόρειας ακτής σε ενεργειακό και βιομηχανικό κέντρο με τρία θερμοηλεκτρικά εργοστάσια λιθάνθρακα σε Αντίκυρα, Θίσβη και Αστακό και δύο φυσικού αερίου στη Θίσβη.

Οι συνέπειες τρομακτικές για το περιβάλλον και την υγεία. Ενδεικτικά αναφέρουμε τους αέριους ρύπους που ενοχοποιούνται για το φαινόμενο του θερμοκηπίου, τους τόνους ιπτάμενης τέφρας αλλά και προς απόθεση υψηλής περιεκτικότητας σε βαρέα και ραδιενεργά μέταλλα, την υπερθέρμανση του θαλασσινού νερού για την ψύξη των εγκαταστάσεων, την επέκταση των λιμενικών εγκαταστάσεων και τον πολλαπλασιασμό των μεταφορών «καρβουνάδικων» στη θαλάσσια περιοχή του Κορινθιακού.

Τα πάγια αιτήματα των φορέων και των πολιτών της περιο-

χής για ουσιαστική αντιμετώπιση των προαναφερθέντων χρόνιων προβλημάτων δεν έχουν εισακουστεί από την οργανωμένη πολιτεία, με την ανοχή και τη συμμετοχή της οποίας προκύπτουν και τα καινούργια. Οι πολίτες απαιτούν πλέον θεσμικές παρεμβάσεις για τη σωτηρία του κόλπου και τη δικαιωματική προστασία του τόπου τους και της υγείας τους. Κεντρικά αιτήματα η ήπια παραγωγική και αναπτυξιακή δραστηριότητα και η δημιουργία θαλάσσιου καταφυγίου στον Κορινθιακό που θα τον ανακηρύξει σε προστατευόμενη περιοχή και θα εμποδίσει την ανάπτυξη ρυπογόνων βιομηχανικής και ενεργειακής ανάπτυξης σε θάλασσα και στεριά.

Η Πορεία Ενέργειας της 28ης Φεβρουαρίου ήταν μόνο η αρχή. Θα αμυνθούμε για την ποιότητα ζωής μας με όπλα μας την ενημέρωση, τη γνώση και την εγρήγορση που οδηγούν στην ενότητα, την αντίδραση και τη δράση.

Ό,τι και να κάνουν, θα μας βρίσκουν μπροστά τους...

ΣΤΟ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Της Εύης Γκοτσοπούλου
evie@todonti.gr

Δάσος. Ένας ανεκτίμητος βιότοπος που καταστρέφεται και συρρικνώνεται συνεχώς σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης. Είναι θέμα επιβίωσης το να σταματήσουμε το οικολογικό αυτό «έγκλημα» που συντελείται σε βάρος της περιβαλλοντικής ισορροπίας του πλανήτη και κατ' επέκταση της ανθρώπινης κοινότητας. Η δράση όμως προϋποθέτει τη γνώση για να είναι αποτελεσματική και να μην καταντάει σπασμωδική, προσωρινή αντίδραση. Γι' αυτό το λόγο το «π» επέλεξε για σας και σας προσφέρει μια μικρή γεύση της υπάρχουσας, εκτενέστατης βιβλιογραφίας πάνω στο ζήτημα.

Το *Εγχειρίδιο Δασοπροστασίας* (Γιακούδη Γιαπούλη, 2001) του Αθανάσιου Γκόφα είναι ένας πρακτικός οδηγός που απευθύνεται κατά κύριο λόγο στους φορείς και τις υπηρεσίες που ασχολούνται με το δασικό τομέα, αλλά και στον οποιοδήποτε επιθυμεί να ενημερωθεί σε βάθος. Θέτει το πρόβλημα των δασικών πυρκαγιών και της πυροπροστασίας στην Ελληνική επικράτεια και παρουσιάζει τις σύγχρονες θεωρητικές και πρακτικές λύσεις. Εκτός των επιστημονικών συγγραμμάτων και δημοσιεύσεων, ο συγγραφέας έδωσε ιδιαίτερη σημασία στις προτάσεις και την εμπειρία των εμπλεκόμενων στο ζήτημα φορέων, που συνεισέφεραν πρόθυμα στην ολοκλήρωση αυτού του εγχειρήματος.

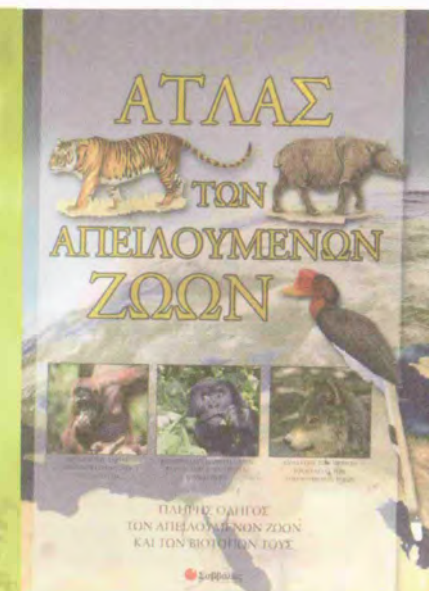
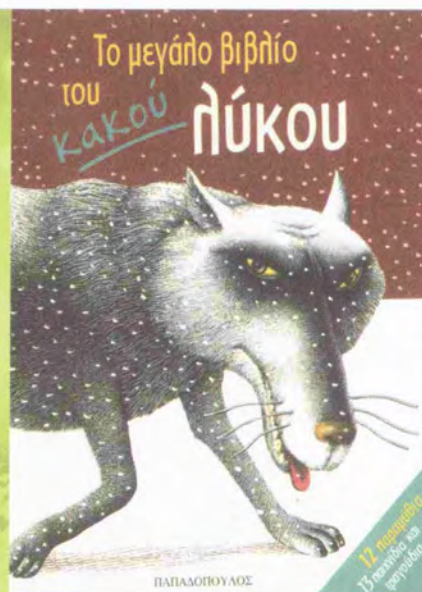
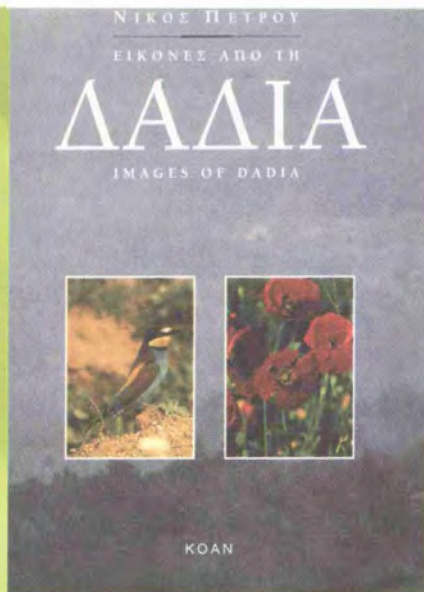
Ο Παύλος Κωνσταντινίδης στο βιβλίο του *Απομυθοποιώντας τις Δασικές Πυρκαγιές* (Χριστοδουλίδης, 2003) περιγράφει τη φύση του φαινομένου, τα αίτια της έξαρσής του τα τελευταία χρόνια και το τοποθετεί στις πραγματικές του διαστάσεις, μαθαίνοντάς μας να μην το φοβόμαστε αλλά και να μην το προκαλούμε.

Δύο βιβλία του δασολόγου Αστέριου Ζάχαρη παρουσιάζουν ιδιαίτερο ιστορικό και πολιτισμικό ενδιαφέρον, καθώς αποτελούν το αποτέλεσμα έρευνας αναφορικά με τα αρχαιοελληνικά δάση. Στο τρίτομο έργο *Φύση και Δάση στην Αρχαία Ελλάδα* (Υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, 2005-2006) και στο *Δασικό Οικολογικό Λεξικό* (Δωρικός, 2007) συγκέντρωσε και μας παρουσιάζει πληθώρα πληροφοριών, όρων και ονομάτων που αναφέρονται σε συγγράμματα αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων. Ανάλογου περιεχομένου και το *Δάση και Περιβάλλον στην Αρχαία Ελλάδα* (University Studio Press, 2007) όπου ο συγγραφέας του Γεώργιος Θ. Τσομής παρακολουθεί την πορεία και καταγράφει τις αιτίες αποδόσωσης στην αρχαιότητα.

Η *Δασική Εδαφολογία* (Παπασωτηρίου, 2006) είναι ένα εξειδικευμένο βιβλίο που αναδεικνύει την τεράστια σημασία του εδάφους στην οικολογική ισορροπία, προσφέρει βασικές γνώσεις εδαφολογίας και παρουσιάζει τρόπους ορθής λειτουργίας και διαχείρισης των δασικών εδαφών ώστε να αποφεύγεται η καταστροφική για το περιβάλλον υποβάθμισή τους.

Ο Michael Gane, έμπειρος γνώστης του τομέα της δασικής διαχείρισης με μακρά θητεία σε διάφορους παγκόσμιους οργανισμούς, στο βιβλίο του *Forest Strategy* (Kluwer Academic Publishers Group, 2007) αναλύει λεπτομερώς το δασικό τομέα και συνδυάζει τη διαχείρισή του με το σύγχρονο μάντζμεντ. Καταδεικνύει ότι η αειφορική δασική διαχείριση και η προστασία των δασών δεν είναι αντίπαλος της οικονομικής ανάπτυξης. Μπορούν να συμπορευτούν εφαρμόζοντας σύγχρονες αρχές μάντζμεντ, χωρίς το ένα να αποτελεί τροχοπέδη για το άλλο.

Επισημαίνοντας την τεράστια οικολογική καταστροφή που έχει υποστεί η φύση του Πεντελικού Όρους και κυρίως το δάσος της, αναντικατάστατος φυσικός πόρος για όλη την Ελλάδα, ο Τάσος Πετούρης επιχειρεί να ευαισθητοποιήσει τους πολίτες με το βιβλίο του *Πεντέλη - Το ιερό όρος της Αθηνάς* (Κέδρος, 2006). Παράλληλα, παρουσιάζει την άγνωστη αλλά πλούσια ιστορία του βουνού με την απaráμιλλη φυσική ομορφιά.

Στα λευκώματά του *Δαδιά και Εικόνες από την Δαδιά* (Κοάν, 2003 και 1997) ο Νίκος Πέτρου μας ξεναγεί στην πλουσιότερη περιοχή της Ευρώπης σε ερπετά και αμφίβια, στα σπέραντα όρουσάση και πευκοδάση της Δαδιάς στον Έβρο. Οι λάτρες του φυσικού τοπίου θα απολαύσουν τις εκπληκτικές φωτογραφίες και θα αποκτήσουν πολύτιμες γνώσεις για τα είδη κλωρίδας και πανίδας αυτής της προστατευόμενης από το 1980 περιοχής.

Ο Αμερικανός συγγραφέας, φιλόσοφος και πρωτοεργάτης των οικολογικών κινημάτων Henry David Thoreau εγκαταλείπει την πόλη το 1845, αμέσως μετά την αποφοίτησή του από το πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ, και πάει να ζήσει στις όχθες της λίμνης Ουόλντεν. Το εγχείρημά του αυτό της επιστροφής στη φύση θα κρατήσει δύο χρόνια και ο Thoreau θα το καταγράψει στο βιβλίο του *Walden ή Η Ζωή στο Δάσος*, το οποίο ενάμισο αιώνα μετά, εξακολουθεί να είναι επίκαιρο. Το βιβλίο εκδόθηκε το 2007 από τον Κέδρο και περιλαμβάνει εκτενή αναφορά στη σκέψη και τη ζωή του βασικότερου εκπροσώπου του αμερικάνικου Υπερβατισμού.

Πολλά και ενδιαφέροντα και τα βιβλία για το δάσος

που απευθύνονται στα παιδιά. Ενδεικτικά προτείνουμε *Το Δάσος* του Tony Wolf (Σαββάλας, 2004) και *Τα ζώα του δάσους* των Emily Beaumont και Helene Grimault (Μοντέρνοι Καιροί, 2006) που με πολύ διασκεδαστικό τρόπο «συστήνουν» στα παιδιά τούς κατοίκους του δάσους. Ιδιαίτερη πρόταση το ξεκαρδιστικό και πρωτότυπο οικολογικό παραμύθι της Βεατρίκης Κάντζολο-Σαμπάτου *Το δάσος που το 'σκασε* (Μίνως, 2002).

Και επειδή στο δάσος μεταξύ άλλων ζει και ο κατάφωρα παρεξηγημένος λύκος, γνωρίστε τον μέσα από τις γραμμές ενός βιβλίου που μας έρχεται από το παρελθόν το *Λύκοι σας παρακαλώ μην κλαίτε* του Farley Moat (Χατζηνικολή) που πρωτοεκδόθηκε το 1963 και αποτελεί μέχρι σήμερα ορόσημο στην κατανόηση του περιβάλλοντος κόσμου. Ο Moat έζησε στην Αρκτική δύο καλοκαίρια και ένα χειμώνα παρατηρώντας μια οικογένεια λύκων. Με χιούμορ περιγράφει την εμπειρία του και καταρρίπτει το μύθο του «κακού λύκου». Το ίδιο συμβαίνει και στο παραμύθι της Νανάς Μαρμαρά-Δαγιόγλου *Η κοκκινοσκουφίτσα και ο τελευταίος λύκος* (Κέδρος, 2002) όπου η Λένα ανακαλύπτει ότι προστασία δεν χρειάζεται η ίδια από το λύκο αλ-

λά το αντίστροφο. Εξαιρετική και η συλλογή από παραμύθια, ιστορίες, τραγούδια και παιχνίδια που συγκεντρώθηκαν στον τόμο *Το μεγάλο βιβλίο του κακού λύκου* (Παπαδόπουλος, 2006), ένα ταξίδι στην ιστορία ενός από τα σημαντικότερα είδη της ελληνικής πανίδας, του οποίου ο πληθυσμός τα τελευταία χρόνια έχει, ευτυχώς, σταθεροποιηθεί.

Ωστόσο, συγκαταλέγεται στο *Άτλας των απειλούμενων ζώων* της Sally Morgan (Σαββάλας, 2007), ένα κατατοπιστικότατο βιβλίο για τα οικοσυστήματα και τις απειλές που αντιμετωπίζουν τα ζώα που διαβιώνουν σε αυτά.

Συνεχίζουμε τις προτάσεις μας με βιβλία εκτός των δύο αυτών θεματικών κατηγοριών με το χρηστικό οδηγό *Κήποι στο φως της Μεσογείου* της Heidi Gildemeister (Ποταμός, 2004) που ταυτόχρονα αποτελεί και εισαγωγή στη θεωρία της αρχιτεκτονικής των κήπων. Και καθώς στους Μεσογειακούς κήπους συνυπάρχουν τα *Αρωματικά και Φαρμακευτικά φυτά* ευκαιρία να γνωρίσετε αρκετά από αυτά μέσα από το βιβλίο του Θεόδωρου Κουτσού που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ζήτη (2006). Προσιδιάζουσας θεματικής και *Η περιπέτεια των κηπουπόλεων* (University Studio

Press, 2007) στο οποίο η Κική Κουκουλά-Βλάχου μας παρουσιάζει την ιστορία των κοινωνικών μεταρρυθμίσεων σε συνάρτηση με τις περιβαλλοντικές στην Ελλάδα και την Ευρώπη του 20ου αιώνα.

Η κατάρρευση του κλίματος (Ενάλιος, 2007) του John Cox καταδεικνύει το πολυσυζητημένο αυτό πρόβλημα, αναδεικνύει τις αιτίες και παρουσιάζει τα καθόλου ενθαρρυντικά αποτελέσματα των τελευταίων ερευνών. Το κλίμα αλλάζει πολύ πιο γρήγορα από ότι νομίζαμε μέχρι τώρα. Τι κάνουμε; Ένα εξίσου σοβαρό, συνδεδεμένο με την κλιματική αλλαγή, πρόβλημα παρουσιάζεται στην ετήσια έκθεση του Ινστιτούτου Worldwatch *Η κατάσταση του κόσμου 2007* (Ευάνθυμος Οικολογική Βιβλιοθήκη) με τίτλο *Το αστικό μας μέλλον*. Εξετάζεται η εντεινόμενη αστικοποίηση κυρίως στις αναπτυσσόμενες χώρες, η οποία απειλεί με μη αναστρέψιμη, παγκόσμια οικολογική αποσταθεροποίηση.

Ο Μανώλης Σφακιανάκης εξετάζει ένα σοβαρό θέμα στο οποίο δεν δίνουμε σημασία παρ' όλο που αφορά άμεσα την υγεία μας. *Το εσωτερικό περιβάλλον* (Ιων, 2004) αναλύει το ζήτημα της εσωτερικής ρύπανσης, στο σπίτι μας και τη δουλειά μας, που αποτελεί ένα

Henry D. Thoreau

Walden

ή Η ζωή στα δάση

3η ΕΚΔΟΣΗ

ΚΕΔΡΟΣ

JOHN D. COX

Η ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ

Η αιφνίδια αλλαγή του κλίματος
και όσα συνεπάγεται για το μέλλον μας

από τους έξι υψηλότερους κινδύνους για την υγεία μας και είναι ο νούμερο ένα παράγοντας καρκίνου.

Πιστοποιητικό Τσέρνομπιλ 000358 (Αιώρα, 2006) ονομάζεται το βιβλίο των Antoinette De Jong και Robert Knoth που παρακολουθεί τη ζωή της Τάνια, μιας δεκαεξάχρονης με καρκίνο που έχει πάρει το πιστοποιητικό Τσέρνομπιλ κι ως μην ζούσε όταν έγινε το ατύχημα. Ζούσε όμως ο πατέρας της. Μια μόνο τραγική περίπτωση, ενός μόνο από τα πυρηνικά ατυχήματα της πρώην Σοβιετικής Ένωσης.

Η πολιτική οικολογία στην Ελλάδα (Ευώνυμος Οικολογική Βιβλιοθήκη, 2006) είναι το προϊόν των εργασιών του Οικολογικού Εργαστηρίου που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια των Σεμιναρίων της Ερμούπολης το 2005 και εκδόθηκε προς τιμήν του αείμνηστου Νίκου Καίσαρη, πρωτεργάτη της πολιτικής οικολογίας στην Ελλάδα.

Ο Χρήστος Λάλας μας αποκαλύπτει ευχάριστα τα μυστικά των ανέμων στο βιβλίο Άνεμοι (Libro, 2005) προσεγγίζοντας το θέμα όχι μόνο από την άποψη της Φυσικής Ιστορίας. Μας παρουσιάζει τους ανέμους στη μυθολογία, τη λαϊκή παράδοση, την καλλιτεχνική δημιουργία, τη δράση τους στο περιβάλλον, ως πηγή

ενέργειας και πώς επηρεάζουν τα έμβια όντα.

Από το «καλάθι» των ενημερωτικών και ταυτόχρονα απολαυστικών φωτογραφικών λευκωμάτων ξεχωρίσαμε το *Φωτιά στη θάλασσα* (Πασχαλίδης, 2007) του ειδικού για τη Σαντορίνη, καθηγητή Γεωλογίας Friedrich. Εντυπωσιακές φωτογραφίες, κατατοπιστικά σχεδιαγράμματα και εκτεταμένες πληροφορίες πολλών επιστημονικών πεδίων για τη Σαντορίνη περιλαμβάνονται στον τόμο, με κεντρικό θέμα την πρωτοφανή έκρηξη την Εποχή του Χαλκού. Συνεχίζουμε με τη συλλογική δουλειά *365 Ελλάδα - Greece* (Μίλπτος, 2007), με φωτογραφίες που αποκαλύπτουν το θαυμάσιο ελληνικό τοπίο από άκρου εις άκρον. Εικόνες από το παγκόσμιο φυσικό περιβάλλον μας μεταφέρει και το επίσης συλλογικό *Mini Cube Book Γη* (Ελληνικά Γράμματα, 2007) υπενθυμίζοντάς μας ότι σε αυτόν τον κόσμο είμαστε φιλοξενούμενοι και όχι οικοδεσπότες. Τέλος, εξαιρετική η φωτογραφική, πλήρης καταγραφή των ελληνικών λιμνών, λιμνοθαλασσών και ελών του Γιώργου Φατούρου με τίτλο *Λιμνών Περιήγησις* (Πατάκης, 2006), συνοδευόμενη από πλήθος γεωγραφικές και περιβαλλοντικές πληροφορίες. Ευχόμαστε ευχάριστη και δημιουργική ανάγνωση...

email : radio894@otenet.gr

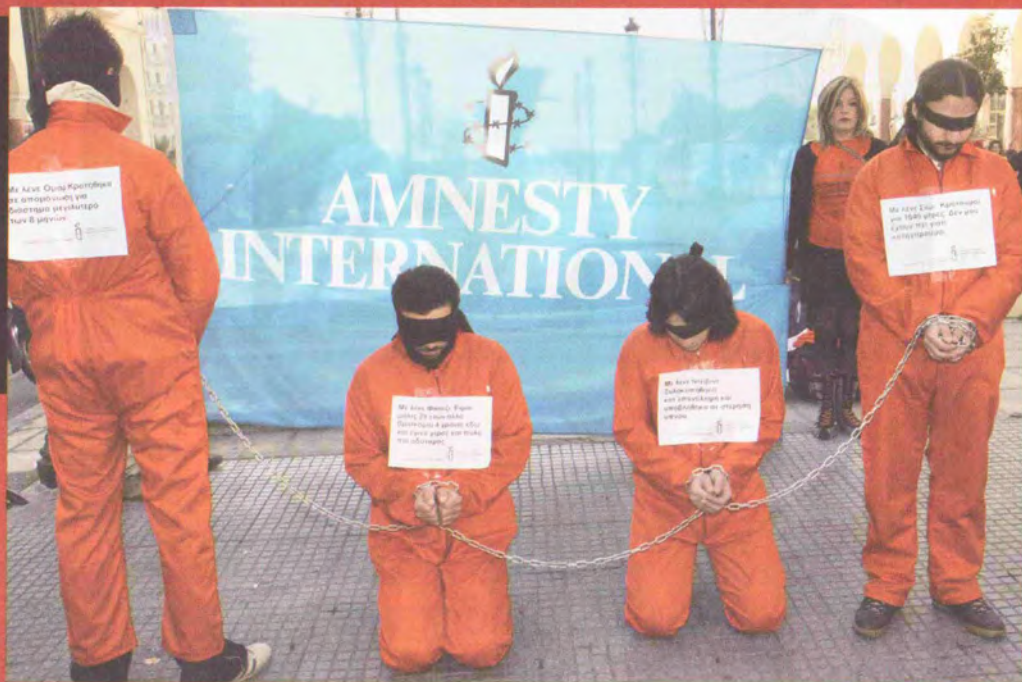
ΕΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΜΕΛΟΔΙΑ
FM 100.4
ΠΑΤΡΑΣ

melodia1004@in.gr

Ξανα...πιασε...ΜΕΛΟΔΙΑ

Face2face στην Πάτρα!

**Γίνε εσύ η αλλαγή που
θέλεις να δεις στον κόσμο**

Για άλλη μια φορά στο πεζοδρό-
μιο, πιο ορεξάτοι από ποτέ...
Τα παιδιά με τα κόκκινα εδώ
και λίγες μέρες «χτυπούν»
ξανά... τις καρδιές σας!

Κι αν όλα αυτά φαίνονται υπερβολικά, τα φαντάσματα του Γκουαντάναμο, οι διασπλωτές της Μιανμάρ, οι ξεχασμένοι μετανάστες, τα παιδιά - στρατιώτες, οι χιλιάδες κακοποιημένες γυναίκες, θα φώναζαν πως είναι αληθινά... αν βέβαια είχαν την ευκαιρία. Η Διεθνής Αμνηστία, η φωνή των ανθρώπων που τη στηρίζουν και πιστεύουν σε αυτήν, συνεχίζει να φωνάζει για όλους αυτούς που υποφέρουν στη σιωπή. Συνεχίζει να ερευνά, να πιέζει, να ενημερώνει, να φέρνει στο φως γεγονότα που πολλοί θα ήθελαν να θάψουν για πάντα...

Οργάνωση τιμημένη με το Νόμπελ Ειρήνης, είναι γνωστή για το έργο της το οποίο ξεπερνά πολιτικές πεποιθήσεις. Μοναδικός γνώμονας είναι οι αξίες της αξιοπρέπειας, της δικαιοσύνης και των ίσων ευκαιριών -ό,τι παγκόσμια συνοψίζεται στην έννοια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Σε κάθε της βήμα, ζητά την βοήθεια των πολιτών, κινούμενη στη λογική ότι δεν υπάρχει ισχυρότερη δύναμη για αλλαγή στον κόσμο από τις φωνές απλών πολιτών, ειρηνικά ενωμένες, όταν διεκδικούν τα δικαιώματά τους.

Αν πιστεύεις ότι ο άνθρωπος έχει δικαίωμα στην ελεύθερη και αξιοπρεπή ζωή, να ξέρεις ότι μπορείς να κάνεις κάτι! Εγώ, εσύ, όλοι μαζί είναι που κάνουμε τη διαφορά... Γιατί η λογική του «δε βαριέσαι, τίποτα δεν αλλάζει», μήπως

face2face

Έλα να μιλήσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα

PART TIME
εργασία για νέους

τελικά είναι η λογική του εφρουασμού και μήπως βολεύει μια χαρά όσους επιλέγουν να τοποθετήσουν τον άνθρωπο κάτω από οτιδήποτε άλλο;

Αν λοιπόν πέσεις πάνω (ή πέσουν πάνω σου!) στα παιδιά με τα κόκκινα μπλουζάκια, μη φύγεις βιαστικά. Ενημέρωσου και μάθε πώς μπορείς να δράσεις κι εσύ! Αν πάλι θέλεις να γίνεις μέλος αυτής της ομάδας, να συζητήσεις face2face με τους περαστικούς στους δρόμους της πόλης σου, να τους δώσεις την ευκαιρία να δράσουν και να μάθουν, να ανακαλύψεις κι εσύ τα όρια και τις αμφιβολίες σου, επικοινωνήσε μαζί μας!

Μέσα από το πρόγραμμα face2face, δεν κερδίζεις χρήματα αλλά πολύ περισσότερα... Πέρα από το ότι νιώθεις πως παλεύεις για ένα κόσμο πιο ανθρώπινο, μαθαίνεις, παράλληλα, να τον «κτίζεις» στις επαφές σου με αυτούς που στέκονται στο πλευρό σου, την ομάδα σου, τους εκατοντάδες εργαζόμενους και εθελοντές και τα χιλιάδες μέλη της Διεθνούς Αμνηστίας ...

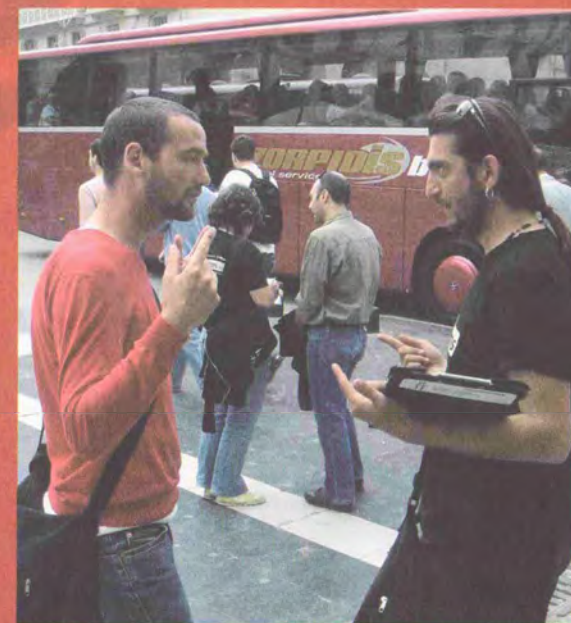
Το face2face είναι κάτι παραπάνω από part-time εργασία. Είναι σχέση επικοινωνίας, διαδικασία ανακάλυψης του εαυτού μας και των δυνατοτήτων μας. Είναι αγώνας ώστε η Διεθνής Αμνηστία να συνεχίσει να μπορεί να κάνει «θόρυβο», να λέει ΟΧΙ στα βασανιστήρια, STOP στην ενδοοικογενειακή βία, να απαιτήσει τον έλεγχο της διακίνησης όπλων και τελικά να συνεχίσει να λέει ΝΑΙ στον άνθρωπο...

Στόχος του face2face είναι η διαφύλαξη της ανεξαρτησίας της Διεθνούς Αμνηστίας. Στην πράξη, αυτό επιτυγχάνεται με το να ζητάμε και να δεχόμαστε χρήματα μόνο από τους απλούς πολίτες και ποτέ από κρατικούς ή διακρατικούς φορείς. Η οικονομική υποστήριξη των νέων μελών είναι λοιπόν σημαντική, όπως είναι και η ενεργή συμμετοχή τους στη δράση της οργάνωσης. Στόχος επίσης είναι και η εγγραφή νέων μελών που θα συμμετέχουν εθελοντικά στις τοπικές ομάδες, που στηρίζουν τις εκστρατείες της Διεθνούς Αμνηστίας. Με

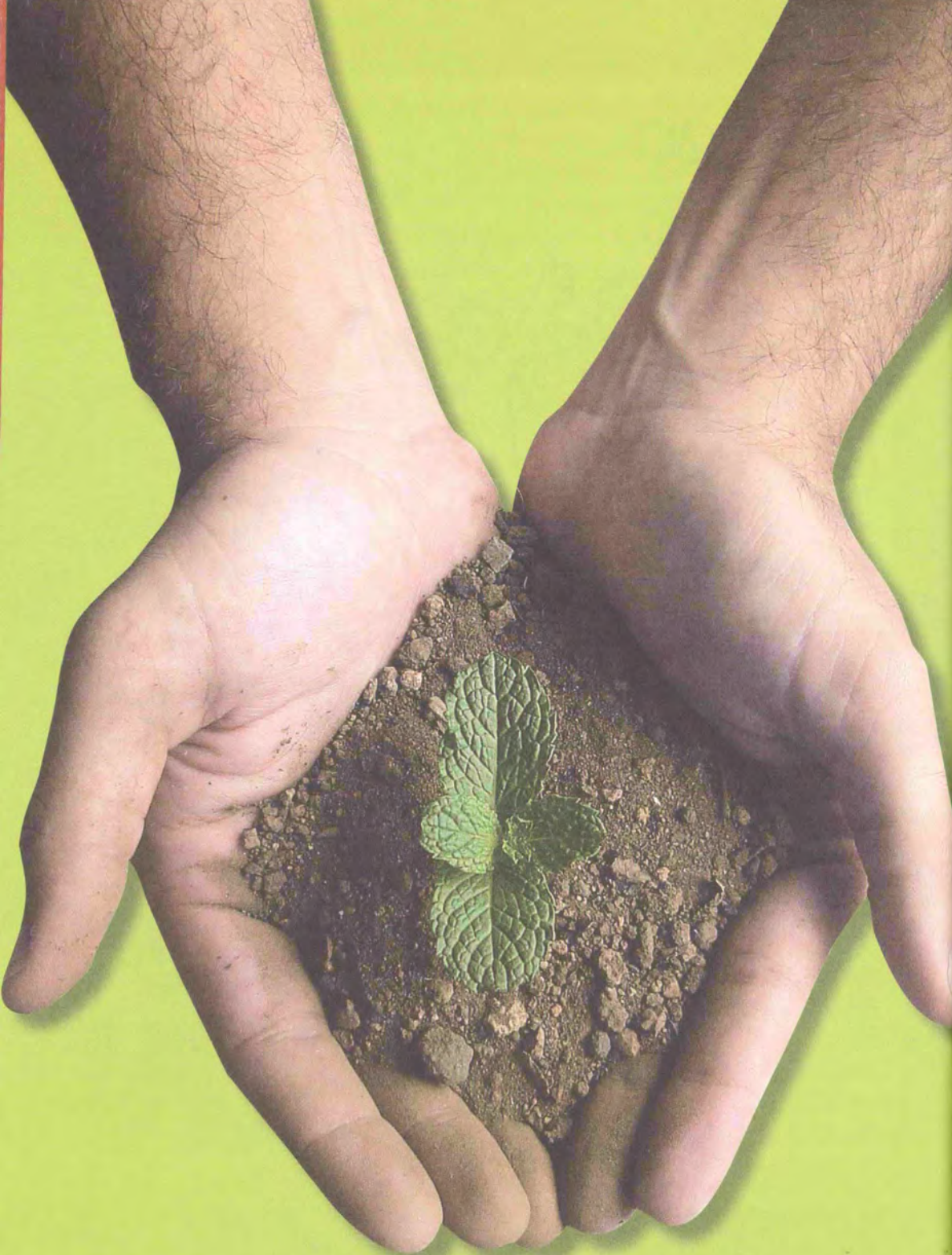
τη δράση τους προωθούν την ενημέρωση και κινητοποιούν τους πολίτες.

Αυτή η προσπάθεια έχει ξαναγίνει στο παρελθόν στην Πάτρα, όπως και σε άλλες μεγάλες πόλεις (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Βόλος, Ηράκλειο, Ιωάννινα κ.α). Η ομάδα του face2face αποτελείται από ανθρώπους που μένουν στις αντίστοιχες πόλεις. Από άτομα που παίρνουν το ρίσκο να ενημερώσουν οι ίδιοι τους συμπολίτες τους για το τι πραγματικά συμβαίνει με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Στην ουσία, αποτελεί προσπάθεια της ίδιας της πόλης να ευαισθητοποιήσει τον κόσμο της. Για αυτό και πρέπει όλοι να ακούσουμε και να συμμετάσχουμε.

Το πρόγραμμα ξεκίνησε ήδη και στην Πάτρα! Αν θες να συμμετέχεις, θα βρεις πληροφορίες στο www.amnesty.org.gr/face2face.

Μπορείς να δηλώσεις συμμετοχή στα τηλέφωνα: 210 3600628 ,6936601842 ή στο face2face@amnesty.org.gr
Το σκέφτεσαι ακόμα;

Άνθρωπος και Οικολογία

Του Βλάση Βελλόπουλου**

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ 59

Βρισκόμαστε στις αρχές του 21ου αιώνα και καθημερινά γίνεται αναφορά στα Οικολογικά προβλήματα και κατ' επέκταση στα Περιβαλλοντικά προβλήματα της πατρίδας μας. Η μέχρι σήμερα διάσπαρτη περιβαλλοντική δράση από άτομα ή μικρές ομάδες ατόμων έχουν δώσει τη διάσταση των προβλημάτων που πρέπει να αντιμετωπίσουμε, ώστε να μην υπάρχει δικαιολογία να αγνοούμε τον προβληματισμό αυτό.

Επειδή η Οικολογία δεν μπορεί να ασχολείται με το χτες και να υποσχετεί για το μέλλον, όρα ανασταλτικό στο λόγο των πολιτικών, οι οποίοι για τα άλλα προβλήματα του τόπου αναφέρονται στο χτες, και «υπόσχονται» το τι θα κάνουν στο μέλλον.

Εμείς οι Οικολόγοι θα πρέπει να φέρουμε την καινούργια διάσταση «Τώρα τι γίνεται;» Μας ενδιαφέρει το τώρα. Η αμείλικτη πραγματικότητα. Μας ενδιαφέρουν οι άμεσες λύσεις, γιατί κάθε μέρα που χάνεται μπορεί να είναι και η κρίσιμη ώρα της Οικολογικής ανατροπής.

Σήμερα συμμετέχω και αντιμετωπίζω το πρόβλημα. Πρόβλημα που μπορεί να εντοπίζεται κάποιες φορές σε μια μικρή περιοχή της Ελλάδος π.χ., αλλά δεν παύει να είναι πρόβλημα ολόκληρου του πλανήτη. Έτσι, λοιπόν, η Οικολογία μπορεί να είναι ένα τοπικό θέμα, ένα Ελλαδικό πρόβλημα, αλλά και να συμβάλλει παγκόσμια στην καταστροφή ή στη λύση ενός προβλήματος. Ξεκινώ από την αντίληψη ότι δεν μπορούμε να ητλήσουμε την Ελλάδα του χτες, της μολυσματικής αρρώστιας, των άθλιων συνθηκών διαβίωσης και της μιζέριας και ότι οι γκραβούρες και οι πίνακες των σαλονιών δεν είναι οικολογική ανάμνηση που θα πρέπει να ητλήσουμε. Κι όσο για την Ελλάδα του σήμερα, με τον τρόπο της ανάπτυξής της, έγινε κοινωνία των αδιεξόδων και της μοναξιάς.

Χρειάζομαστε μια καινούργια αφετηρία που θα στοχεύει στην ύπαρξη ενός ανθρώπου οικονομικά σταθερού, πνευματικά ελεύθερου και σωματικά όμορφου.

Πώς μπορούμε όμως να το πετύχουμε αυτό; Ποιος κοινωνικός χώρος μπορεί να δει τον άνθρωπο μακριά από τους οικονομικούς δείκτες και την υποχρέωσή του να ζει σαν πειραματόζωο στα ανεκτά όρια του αέρα-δηλητήριου;

Υπάρχουν τρία αναπαλλοτριώτα φυσικά αγαθά που είναι για τον άνθρωπο ο αέρας, το νερό και το έδαφος. Και στα τρία έχουν γίνει τρομερές επεμβάσεις και ήδη βρισκόμαστε στα όρια. Δεν είναι μακριά ο καιρός που εκτός από το εμφιαλωμένο νερό θα έχουμε και εμφιαλωμένο αέρα! Η ανατροπή στα βουνά και στους λόφους από την καταστροφή των δασών, από

την άγρια υλοτόμηση, από το μπάζωμα χαραδρών και ρυακιών, θα έχει σαν αποτέλεσμα την εκδίκηση της ίδιας της γης που τόσο άστοργα της συμπεριφερόμαστε.

Η κοινωνία της ανάπτυξης δεν είναι εύκολο να μπάσει στα κομπούτερς τη συνεργασία με τη φύση και τη σωστή «συμπεριφορά» προς τα φυσικά αγαθά. Στο έδαφος το κέρδος χτυπάει με μανία, λεπλάτωντας ή δημιουργώντας μια βάρβαρη αντίληψη για τη γεωργική παραγωγή, χρησιμοποιώντας σε μεγάλες ποσότητες και απαράδεκτα όρια λιπάσματα και φυτοφάρμακα. Και στο τέλος θάβει σε πολλές περιπτώσεις το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής αυτής.

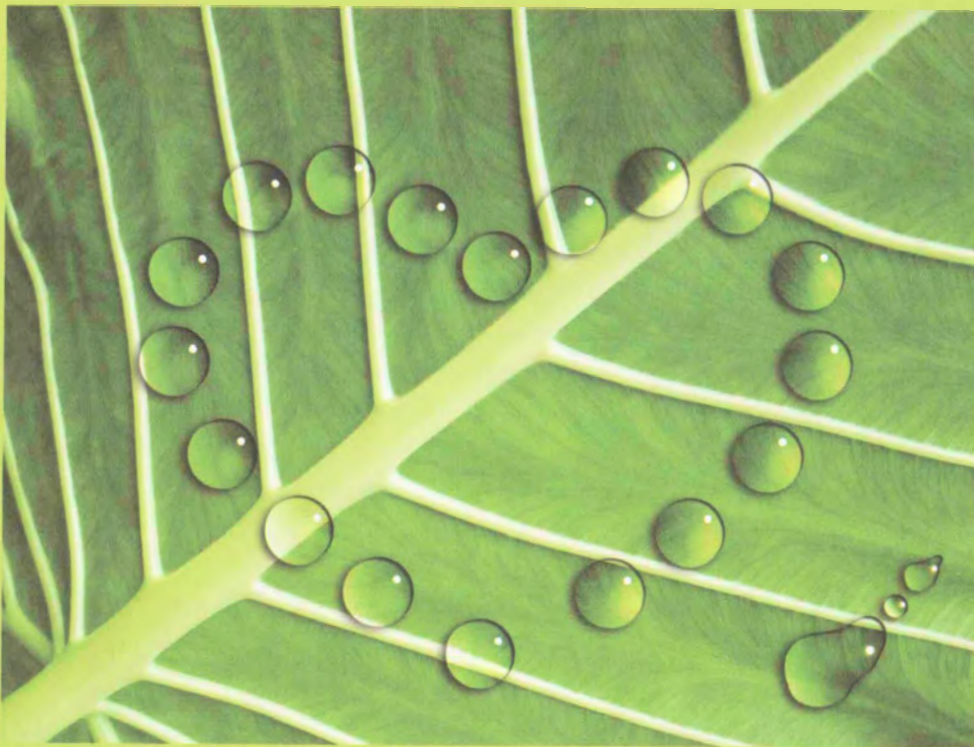
Στην ίδια παραγωγική διαδικασία είναι και η χρήση του νερού που το αντλούμε όπου το βρούμε, το μολύνουμε όσο μπορούμε και το ρίχνουμε στη θάλασσα, στις λίμνες και τα ποτάμια δηλητηριασμένο. Η κρίσιμη ώρα που ο υδρατμός δεν είναι αθώος ήλθε, και το βρόχινο νερό έχει τα προβλήματά του.

Η χρήση του αέρα γίνεται χωρίς να υπολογίζουμε σοβαρά τον κυβισμό του χώρου. Κάθε μηχανή καύσης, εκτός από την ενέργεια που καταναλώνει, καταναλώνει και ποσότητα αέρα. Έτσι, τα φαινόμενα στις πόλεις είναι όμοια, αφού τα κυβικά του αέρα δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τις μηχανές καύσης. Με λίγη φαντασία θα πρέπει να δούμε τον ηλεκτροκινητήρα, τη μηχανή, μικρή ή μεγάλη, σαν ένα θηρίο που καταπίνει τη ζωή της Φύσης, έως ότου καταπιεί τον ίδιο τον άνθρωπο.

Η αισθητική των τοίχων και των πεζοδρομίων μπορεί να συγκινούν τους υπηρέτες της κοινωνίας της ανάπτυξης και του κέρδους. Και δεν πιστεύω ότι αυτοί θα μπορέσουν σήμερα ή αύριο να αλλάξουν τη σκέψη τους, παρόλο που μιλούν για προστασία του Περιβάλλοντος — μόνο, βέβαια, στο μέτρο που δεν βλάπτονται τα οικονομικά συμφέροντα! Δημιουργούν την αντίληψη ότι η προστασία του περιβάλλοντος αντιμετωπίζεται από μια άλλη κερδοφόρα αντίληψη, όπου τα έργα αντιρύπανσης θα τα αναλάβουν οικονομικοί κολοσσοί και συμφέροντα. Αλλά τα έργα της αντιρύπανσης εμπεριέχουν κόστος βαρύ για το κοινωνικό σύνολο.

Ο άνθρωπος Οικολογισμός δεν είναι φραστική έννοια αλλά κοινωνική τοποθέτηση. Έτσι, το κάλεσμα προς το χώρο των Οικολόγων και των Περιβαλλοντιστών έχει απήχηση και υπάρχει η θέληση να προστατευθούν τα μέχρι σήμερα κατακτηθέντα από τον εργαζόμενο άνθρωπο. «Οικολογισμός και υπεραξία της εργασίας», «Οικολογισμός και ανθρώπινα δικαιώματα» είναι οι έννοιες που μετά το οδοιπορικό τους ζητούν σήμερα να βρεθούν στο στάδιο της πρακτικής λογικής. Είναι πλέον και στις προθέσεις και στις

αρχές αυτού του χώρου να υπερασπιστεί τον άνθρωπο και να τον ωθήσει να υιοθετήσει ένα νέο τρόπο χρήσης και συμπεριφοράς των φυσικών αγαθών. Η υπεραξία της εργασίας και η αδάπανη χρήση των φυσικών αγαθών είναι καιρός να σταματήσουν.

Πάντα υπάρχει το λογικό κέρδος από την επαγγελματική δραστηριότητα και δεν πρόκειται να σταματήσει η επενδυτική διάθεση και η επαγγελματική δραστηριότητα αν στον πίνακα των κερδών δεν συμπεριλαμβάνεται το κέρδος από την παραγωγή της ρύπανσης και από την εκμετάλλευση της υπεραξίας της εργασίας. Ο εργαζόμενος με τους αγώνες του, κατέκτησε δικαιώματα αύξησης του μισθού του, ιατρική περίθαλψη, άδεια με αποδοχές. Δεν θα πρέπει όμως αυτή η οικονομική του άνοδος να απειλείται καθημερινά από ανάγκες που του δημιουργούνται λόγω του τρόπου ζωής στο χώρο δουλειάς και στην πόλη.

Ο Ανθρωπισμός και ο Οικολογισμός είναι συνώνυμα. Μπορούν να δώσουν την πραγματική λύση στην παράλληλη ανάπτυξη της κοινωνίας με το φυσικό περιβάλλον. Μπορούν να δώσουν την ανθρώπινη διάσταση της πόλης και του χωριού. Στο δίπτυχο πολιτική νερού-πολιτική Γης θα προσθέσουμε και την πολιτική αέρος. Και στα τρία αυτά φυσικά αγαθά υπάρχει η ανθρώπινη διάσταση. υπάρχει η συνείδηση. υπάρχει η Οικολογική λύση.

Αν θέλουμε να πετύχουμε έναν κόσμο καλλίτερο για μας και για τα παιδιά μας, πρέπει σήμερα να ξεκινήσει η λογική του χρήσιμου, του απαραίτητου και του λιτού. Η ικανοποίηση να έχουμε τα απαραίτητα για τη ζωή οικονομικά αγαθά και πνευματική ολοκλήρωση, δημιουργεί λιτή διάθεση στον άνθρωπο που

του φέρνει ηρεμία και τον απομακρύνει από τα άγχη ενός άκρατου καταναλωτισμού και μιας ζωής χωρίς νόημα.

Θα 'λεγα ότι η κοινωνία των ανθρώπων, ανασπώντας σήμερα την καινούργια αφετηρία για ένα ξεκίνημα με καινούργιες αντιλήψεις, θα θελήσει να ακούσει την επιστημονική κραυγή των Οικολόγων. Αλλά και οι Οικολόγοι του κοινωνικού χώρου και λόγου, καλούν σήμερα τα υπάρχοντα κοινωνικά συστήματα να θυμηθούν τους ίδιους τους εαυτούς τους και να κάνουν πράξη τις πρώτες τους αρχές.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν είναι μονάχα όσο εκφράζουν τις πολιτικές ελευθερίες, που είναι το δικαίωμα στη ζωή. Δικαίωμα στη ζωή είναι και η ποιότητα του αέρα που αναπνέω, του νερού που πίνω και τόσο άλλα αγαθά της φύσης. Η υπεραξία της εργασίας, το θεμέλιο της μαρξιστικής σκέψης, δεν μπορεί στις μέρες μας να έχει αντικατασταθεί και εμείς αυτό να το βλέπουμε αδιάφορα, από την αδάπανη χρήση των φυσικών μας αγαθών.

Το κοινωνικό κίνημα της Οικολογίας είναι παρέμβαση και όχι πολιτικός χώρος. Όπως δεν είναι πολιτικός χώρος το φεμινιστικό, το συνδικαλιστικό, το αγροτικό και συνεταιριστικό κίνημα. Η Οικολογία παλεύει μέσα σε όλους τους πολιτικούς χώρους για την ποιότητα της ζωής και του παρόντος και του μέλλοντος.

Θέλω να σας υπενθυμίσω ότι όσο μπορούμε να σκεφτόμαστε, δεν ήμαστε χαμένοι. Η ανθρωπότητα βρίσκεται κοντά στην παραφροσύνη της καταστροφής, αλλά και κοντά στα οράματα των μεγάλων δασκάλων μας. Έχουμε μπροστά μας τη ζωή και το θάνατο. την ευλογία και την κατάρα. Η μαχόμενη Οικολογία έχει διαλέξει τη ζωή και στο πρώτο τρίτο του 21ου αιώνα, ξέρεi ότι θα κερδίσει. Σ' αυτό τη βοηθάει η γνώση και η τεχνολογία.

Θα ήθελα, τέλος, να αναφερθώ σε ένα τραγικό παράδειγμα που είναι συνηθισμένο με την επί τριάντα πέντε χρόνια αγωνία μου για το περιβάλλον που ζούμε. Το 1980 επιστήμονες μέτρησαν τη ρύπανση του Πατριστικού Κόλπου και ιδιαίτερα της περιοχής από Λιμάνι μέχρι Ρίο. Τα νούμερα φοβερά... Η θάλασσα κρίθηκε ακατάλληλη για θαλασσινά μύδια. Κι όμως, αρκετά χρόνια τώρα, βολικοί επιστήμονες με βολικές μετρήσεις βρίσκουν τα νερά πεντακάθαρα... Με διπλάσιο και τριπλάσιο από τότε όγκο αστικών και βιοτεχνικών λυμάτων.

Και ο κόσμος φέτος γέμισε αυτές τις παραλίες ...

Οι Γενοκτόνοι επιστήμονες δεν λογαριάζουν τις γενετικές μεταλλάξεις

που μπορεί να συμβούν στον κόλπο του καρτισιού όπου εισέρχονται τοξικά, χημικές ουσίες και βαρέα μέταλλα. Περισεύει το θράσος όταν δίνει Γαλάζια σημαία στο Ακταίο αυτή η θρασαύτατη, μη κερδοσκοπική εταιρεία που λέγεται «Προστασία της φύσης» και έχει γεμίσει την Ελλάδα «Γαλάζιες σημαίες».

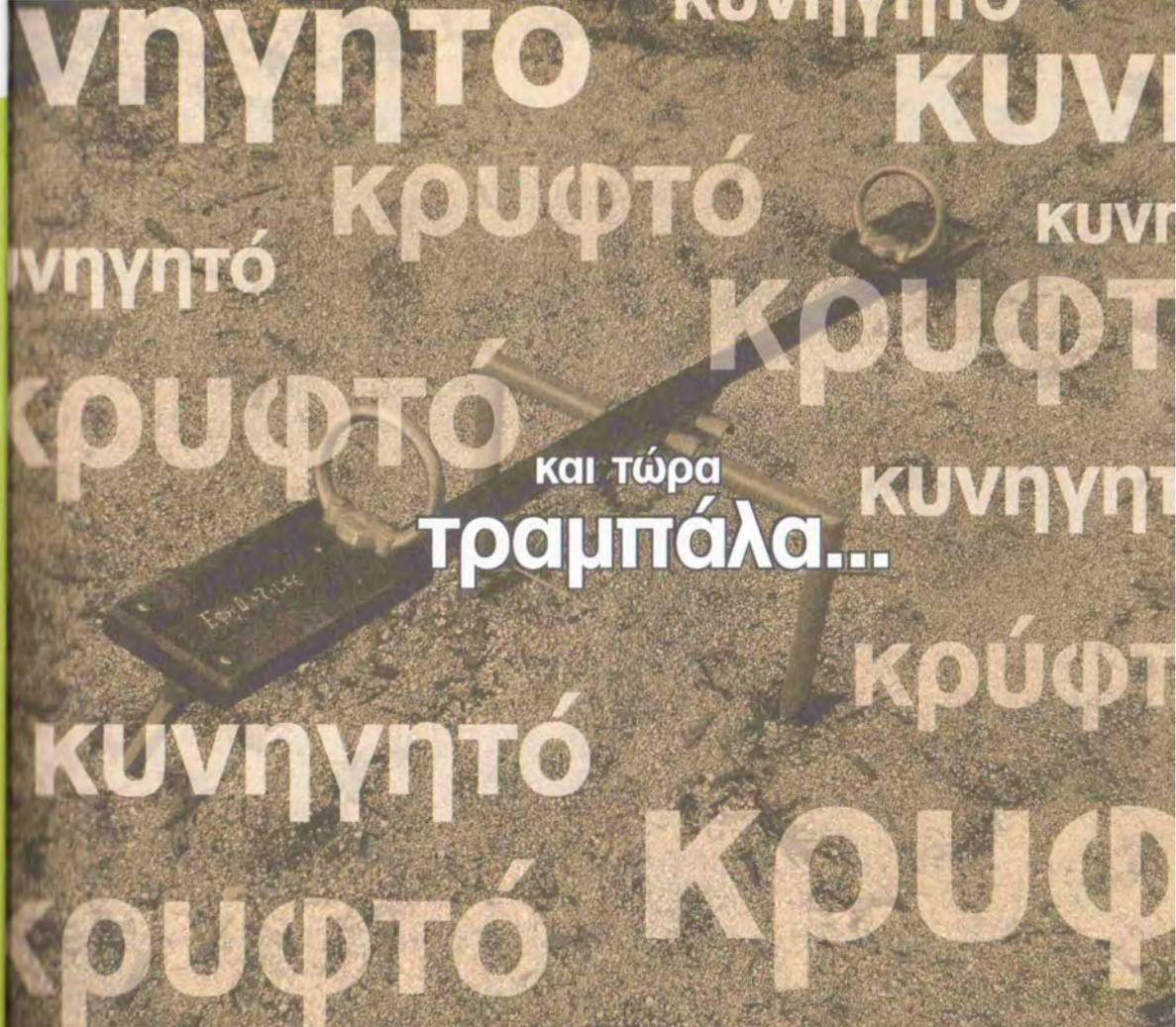
Φωνάξαμε για την σπατάλη των υπογείων υδάτων. Αλλάξαμε το τοπικό κλίμα στερώντας του την φυσική υγρασία. Στραγγίζουμε τα υπόγεια νερά από τα ορεινά και κατ' επέκταση και τα δάση. Ξεράναμε τους ορεινούς όγκους της χώρας μας για να έχουμε καλαμπόκι και ντομάτες τα Χριστούγεννα. Ένας τίτλος βιβλίου, είναι «Αν δεν μπορείς να φωνάξεις, Ούρλιαξε!».

Και ακούσαμε όλοι φέτος το καλοκαίρι τα ουρλισχτά των ανθρώπων που κάρκιν, των αγριμιών που προσπαθούσαν να γλιτώσουν, το άγριο φτεροκόπημα των πουλιών.

Πόσοι όμως άκουσαν
Πόσοι άραγε είδαν
Το βουβό παράπονο
Της μυρμηγκοφωλιάς
Που καιγόταν.

** Το κείμενο αποτελεί την ομιλία του κυρίου Βελλόπουλου στην ημερίδα «...» που διοργάνωσε το ΑΤΕΙ Πάτρας στις ...*

***Ο Βλάσης Βελλόπουλος είναι Ακτιβίστας-Οικολόγος. Έχει τιμηθεί με το Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών - Τάξη Πολιτικών και Ηθικών Επιστημών και το Βραβείο Ηνωμένων Εθνών - Πρόγραμμα Περιβάλλοντος. Είναι Μέλος των 500 Παγκοσμίων του UNEP και Επίτιμο μέλος του Σλαβικού Παν/μίου Κιέβου.*

και τώρα
τραμπάλα...

Πρόσφυγες. Κάτι παιχνίδια που παίζει η ζωή...

Τρέχουν κυνηγημένοι, κρύβονται φοβισμένοι...

Κάποτε ήταν συνηθισμένοι, καθημερινοί άνθρωποι.

Τώρα έχουν μείνει χωρίς πατρίδα, χωρίς σπίτι, χωρίς οικογένεια.

Χωρίς άλλη επιλογή από το να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους,

για να μπορέσουν, τουλάχιστον, να μείνουν ζωντανοί.

Και, μετά, μια ξένη χώρα γι' αυτούς που ταλαντεύεται - να τους δεχτεί ή όχι;

Να τους προσφέρει άσυλο ή να τους αρνηθεί την προστασία;

Λες κι η τελευταία τους ελπίδα... τραμπαλίζεται.

Αλίμονο! Παράξενα που είναι τα παιχνίδια της ζωής...

UNHCR

The UN Refugee Agency

Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες

Εμείς οι Έλληνες έχουμε την ευκαιρία να βοηθήσουμε τους πρόσφυγες...

Δρω γιατί αντιδρώ

Σαν φορέας που υπηρετεί την επικοινωνία, όλοι εμείς και τα μέλη μας, αυτό που έχουμε να προσφέρουμε στην κοινωνία είναι οι ιδέες μας. Οι ιδέες και η επικοινωνία τους επηρεάζουν θετικά τους ανθρώπους. Αυτό επιθυμούμε και εμείς: να επηρεάσουμε θετικά τους συμπολίτες μας. Το θέμα που επιλέξαμε να υπηρετήσουμε με τις ιδέες μας είναι το περιβάλλον. Το επιλέξαμε παμπσηφεί όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου γιατί πιστεύουμε ότι μπορούμε να συμβάλλουμε καθοριστικά.

Όσες έρευνες έχουμε στα χέρια μας δείχνουν ότι το κοινό είναι ενημερωμένο. Οι συνάνθρωποί μας έχουν διαβάσει ή έχουν ενημερωθεί και ξέρουν για τα προβλήματα στο περιβάλλον. Δεν θέλουν άλλη ενημέρωση. Το επόμενο βήμα είναι

να προσπαθήσουμε να αλλάξουμε τη συμπεριφορά όλων μας. Εδώ λοιπόν έρχεται η δική μας επικοινωνία. Το Ινστιτούτο Επικοινωνίας σχεδίασε μια μεγάλη και μακροχρόνια καμπάνια συστράτευσης των Ελλήνων για να ζήσουμε όλοι σε ένα καλύτερο περιβάλλον. Θέλουμε να δείξουμε στους πολίτες πως η μικρή καθημερινότητα του καθενός μας έχει ουσιαστικό ρόλο επιβάρυνσης στο περιβάλλον γύρω μας. Θέλουμε να καταλάβει τη δύναμη του «εγώ» όταν συνδυάζεται και γίνεται «εμείς».

Η εκστρατεία-παρέμβαση σκοπεύει να αλλάξει τη συμπεριφορά μας απέναντι στα θέματα περιβάλλοντος. Για να γίνει αυτό θα χρειαστεί επικοινωνιακή συνέπεια για ένα αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα. Εμείς θα το στηρίξουμε συστηματικά. Θα δημιουργήσουμε μια σειρά από επικοινωνίες όχι μόνο για ενήλικες αλλά και για παιδιά. Σε όλα τα Μέσα, στο Internet, με τηλεοπτικά μηνύματα, καταχωρίσεις, έντυπα, ειδικές κατασκευές, παρουσιάσεις σε σχολεία και Πανεπιστήμια, ημερίδες, διαγωνισμούς για το περιβάλλον.

Θα απευθυνθούμε σε όλες τις ηλικίες, ενήλικες και παιδιά. Θα συνεργαστούμε με τα Υπουργεία και τους φορείς που θα ενισχύσουν τα μηνύματά μας και θα τα μεταφέρουν σε όλες τις κοινωνικές ομάδες. Θα απευθυνθούμε στα μέλη μας, στα Πανεπιστήμια, στους δημοσιογράφους, στα Υπουργεία, στην Πολιτεία, στους θεσμικούς φορείς, στις επιχειρήσεις, στους μαθητές και στους νέους.

Ήδη η Γενική Γραμματεία του Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης είναι ο πρώτος μας συνεργάτης. Θα συνεργαστούμε με ιδιωτικές επιχειρήσεις. Ήδη από τις εταιρείες-μέλη του Ινστιτούτου Επικοινωνίας 10 εταιρίες με τουλάχιστον 80 άτομα εθελοντών εργάζονται για την πλήρη ανάπτυξη της καμπάνιας. Ανάμεσα σε όσους υποστηρίζουν την ενέργειά μας αυτή είναι και ο τηλεοπτικός σταθμός MEGA που είναι πάγιος χορηγός του Ινστιτούτου Επικοινωνίας.

Η καμπάνια μας, στην πρώτη της φάση αποτελείται από ένα σήμα και ένα σύνθημα. Αυτό υπογράφει τις δύο τηλεοπτικές ταινίες που έχουμε δημιουργήσει καθώς και ειδικές πάνινες τσάντες που τυπώσαμε γιατί ευελπιστούμε να γεμίσουμε την Αθήνα με πρεσβευτές της ιδέας μας. Οι δύο πρώτες τηλεοπτικές μας ταινίες αναφέρουν όλα τα θέματα στα οποία χρειάζεται η συμβολή μας για δράση και η συνδρομή μας ώστε να αρχίσει να γίνεται η αλλαγή προς το καλύτερο.

Της **Κοτερίνας Τσεμπερλίδου**,
Μέλους Δ.Σ. Ινστιτούτου Επικοινωνίας

Οι επόμενες ταινίες της δεύτερης φάσης θα αναπτύξουν τα επιμέρους μηνύματα προτρέποντας τους συνανθρώπους μας να συμβάλουν με τη συμπεριφορά τους στην αλλαγή της υπάρχουσας κατάστασης. Τα ακουπιάδια, το νερό, η εξοικονόμηση ενέργειας, τα πράσινα μπαλκόνια είναι τα επόμενα θέματα της καμπάνιας μας.

Και τώρα ας έρθουμε στη βασική ιδέα της καμπάνιας που είναι τα δακτυλικά αποτυπώματα που αφήνει κάθε ένας από εμάς στο περιβάλλον. Κάθε αποτύπωμα είναι η δράση μας για το περιβάλλον. Όσο μικρό κι αν είναι. Ενώ το αποτύπωμα του καθένα μας είναι εντελώς διαφορετικό, όλα μαζί, όταν ενώνονται δημιουργούν εικαστικά ένα καλύτερο, ένα πιο αισιόδοξο περιβάλλον.

Η σύνθεση όλων των αποτυπωμάτων αποτελεί τις πινελιές ενός όμορφου τοπίου, αυτού που οραματιζόμαστε κάθε φορά που κάνουμε μια πράξη σεβασμού στο περιβάλλον γύρω μας. Σαν περιβάλλον εννοούμε το σπίτι μας, τη γειτονιά μας, το δρόμο μας, την πόλη μας, την παραλία μας, τη χώρα μας.

Η καμπάνια των αποτυπωμάτων, μας καλεί όλους να δράσουμε για ένα καλύτερο περιβάλλον.

Το σύνθημά μας είναι Δρω γιατί αντιδρώ. Αυτό είναι το λογότυπο. Αυτή είναι η τσάντα. Αυτή είναι η υπογραφή στα mail. Αυτές είναι οι ταινίες.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους εθελοντές που έχουν ήδη εργαστεί και θα εργαστούν για τη δημιουργία της καμπάνιας. Τις εταιρείες ADEL SAATCHI & SAATCHI, ASSET OGILVY PR, ATTP, BOLD OGILVY, CARE DIRECT, COMMUNICATION EFFECT, GEO Y&R, MAGNET, NMS, OGILVY ONE, SPRINT, WUNDERMAN, την εταιρεία MODIANO TV που δημιούργησε δωρεάν τις ταινίες, την Έφη Καρακίτσου της Magnet για την εκπόνηση της επικοινωνιακής στρατηγικής, την Σύλλια Γιαννακοπούλου, Art Director της Adel Saatchi & Saatchi για τη δημιουργία του σήματος, της ιδέας της καμπάνιας και του εικαστικού της πάνινης τσάντας, τον Δημήτρη Σχορετσανίτη, Creative Director της Adel Saatchi & Saatchi για τη δημιουργία της τηλεοπτικής καμπάνιας καθώς και της φωνής του που μας έχει δανείσει για την εκφώνηση των ταινιών. Θέλω να ευχαριστήσω το Μίκη Μοδιάνο, ιδιοκτήτη της εταιρίας Modiano TV που δε λέει ποτέ όχι σε ό,τι του έχουμε ζητήσει. Και τέλος να ευχαριστήσω τη Γενική Διευθύντρια του Ινστιτούτου Επικοινωνίας Σώτη Μπτρόγλου για την πολύτιμη συμβολή και άμεση ανταπόκριση σε κάθε αίτημά μας.

Συσπειρωθείτε μαζί μας. Ας αντιδράσουμε στην παθητικότητα που καταστρέφει το χώρο που ζούμε, τη γειτονιά μας, την πόλη μας, τη χώρα μας και ας δράσουμε για να δούμε το περιβάλλον γύρω μας καλύτερο.

Το κείμενο αποτελεί την ομιλία της κ. Τσεμπερλίδου στη συνέντευξη Τύπου του Ινστιτούτου Επικοινωνίας για την Εκστρατεία-παρέμβαση για την αλλαγή της ατομικής συμπεριφοράς για το Περιβάλλον που πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 28 Φεβρουαρίου 2008 στο Κέντρο Τύπου της Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης - Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας στην Αθήνα

Π Ε Τ Ρ Ο Σ Ψ Ω Μ Α Σ

1836 - 2006

ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΠΑΤΡΕΩΝ

Τ Ε Κ Μ Η Ρ Ι Ω Σ Η : Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν Τ Α Σ Α Ρ Γ . Π Α Π Α Ε Υ Θ Υ Μ Ι Ο Υ

*Η ιστορία της Πάτρας μέσα
από τη ζωή και το έργο
των Δημάρχων της*

ΤΟ ΔΟΝΤΙ

Χορηγός έκδοσης

Η Στροφυλιά αναζητά συμμάχους

Εκστρατεία
συγκέντρωσης
εθελοντών
για το φετινό
καλοκαίρι

Ο εθελοντισμός μπήκε στη ζωή μας στην Ελλάδα την τελευταία τετραετία. Η συμμετοχή των εθελοντών στη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, ήταν μια τεράστια έκκληση, τόσο για το πλήθος των ανθρώπων που συγκεντρώθηκαν, όσο και για το αποτέλεσμα της δουλειάς τους.

Το οικολογικό κίνημα είναι από τη φύση του ένας προνομιακός χώρος εθελοντικής συμμετοχής. Το γνωρίζουν πολύ καλά αυτοί που το δημιούργησαν, αυτοί που το συντηρούν (σχεδόν τέσσερις δεκαετίες σε οργανωμένη μορφή) κι αυτοί που εξακολουθούν να καλύπτουν τα κενά που αφήνει η ελληνική Πολιτεία σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος.

Το περασμένο καλοκαίρι γνωρίσαμε και τη σημασία της εθελοντικής βοήθειας με τον πλέον δραματικό τρόπο... στις καταστροφικές πυρκαγιές, η βοήθεια των κατοίκων, των ενεργών πολιτών και όσων στρατεύτηκαν στην πυρόσβεση, στην αποκατάσταση των καταστροφών και στην παροχή πρόνοιας προς τους κατοίκους ήταν ανεκτίμητη. Μόνο που δεν πρέπει να περιμένουμε να ξαναγίνουν καταστροφές για να το εκτιμήσουμε...

Στην περιοχή της Στροφυλιάς για παράδειγμα, η ανάγκη για ανθρώπους που θα βοηθήσουν και φέτος στη φύλαξη της προστατευόμενης περιοχής, αλλά και (στη χειρότερη περίπτωση) στις προσπάθειες της πυρόσβεσης αν παραστεί ανάγκη, είναι τεράστια. Γι' αυτό και ο Φορέας Διαχείρισης της περιοχής ξεκίνησε ήδη τη σχετική καμπάνια...

Στην προστατευόμενη περιοχή Στροφυλιάς-Κοτυχίου, ο Φορέας Διαχείρισης ξεκίνησε τον φετινό Μάιο μια εκστρατεία συγκέντρωσης εθελοντών για το καλοκαίρι, αναλαμβάνοντας το συντονισμό και την εκπαίδευση όσων ενδιαφερθούν να συμμετάσχουν.

Μπορεί κατά τη διάρκεια του περυσινού καλοκαιριού η περιοχή της Στροφυλιάς και του Κοτυχίου, που καταλαμβάνει μια μεγάλη έκταση των εδαφών των Νομών Αχαΐας και Ηλείας να μη γνώρισε ευτυχώς την καταστροφή, όμως το γεγονός ότι απαιτήθηκε να βρεθεί ο Φορέας σε επιφυλακή βλέποντας τις πυρκαγιές να φτάνουν πολύ κοντά του, δημιούργησε φέτος την ανάγκη να γίνουν έγκαιρες προετοιμασίες για την ύπαρξη ενός πυρίνα εθελοντών που θα μπορούν να προσφέρουν πολύτιμες υπηρεσίες.

Έτσι ο Φορέας Διαχείρισης Υγροτόπων Κοτυχίου Στροφυλιάς, υλοποιώντας το έργο «Ενέργειες Ενημέρωσης, Ευαισθητοποίησης και Ανάδειξης Προστατευόμενης Περιοχής» στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος Περιβάλλον (ΕΠΠΕΡ) της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΥΠΕΧΩΔΕ ξεκίνησε έγκαιρα την προσπάθεια απευθυνόμενος τόσο σε φορείς, όπως οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, όσο και σε πολίτες που έχουν τη διάθεση και το χρόνο να συστρατευθούν.

Η εκστρατεία για τη συγκέντρωση των εθελοντών είναι απλώς η αρχή μιας ευρύτερης προσπάθειας προβολής της περιοχής και ευαισθητοποίησης των κατοίκων της. Θα ακολουθήσουν τους επόμενους μήνες εκδηλώσεις στην Αθήνα (το Σάββατο 17 Μαΐου στο πλαίσιο της έκθεσης Ecolife) στα Λεκανοπέδια (στις αρχές Ιουνίου για τον εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας Περιβάλλοντος) και στην Πάτρα (στις αρχές Οκτωβρίου). Παράλληλα θα δημιουργηθεί μια κινητή έκθεση για τις ανάγκες προβολής της περιοχής σε διάφορες περιοχές και θα εκδοθούν δύο νέα έντυπα.

Βέβαια δεν είναι μόνο η προβολή και η ευαισθητοποίηση το μόνο αντικείμενο του Φορέας Διαχείρισης αυτή την περίοδο. Έχει ήδη

ξεκινήσει η υλοποίηση του έργου για την παρακολούθηση (monitoring) των περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών της περιοχής, ενώ παραμένει πάγια η διεκδίκηση της υπογραφής από το ΥΠΕΧΩΔΕ της Κοινής Υπουργικής Απόφασης (ΚΥΑ) βάσει της οποίας ο Φορέας θα μπορεί να ασκεί ουσιαστική εποπτεία στην περιοχή, να λαμβάνει μέτρα και να έχει έναν θεσμικό και παρεμβατικό ρόλο στις ποικίλες αιτίες υποβάθμισης και περιβαλλοντικών παρεμβάσεων.

Ας μην ξεχνάμε ότι οι Φορείς Διαχείρισης δημιουργήθηκαν από το ΥΠΕΧΩΔΕ για να παρέχουν στις (προστατευόμενες από το πρόγραμμα Natura) περιοχές ουσιαστικά θεσμική προστασία. Όμως όσο το ΥΠΕΧΩΔΕ δεν τους παρέχει τα απαραίτητα θεσμικά εργαλεία (όπως η ΚΥΑ), αλλά και τις απαραίτητες δυνατότητες (π.χ. πρόσληψη μόνιμου προσωπικού), τότε αυτός ο ρόλος μόνο ελλειμματικός μπορεί να είναι...

Περισσότερες πληροφορίες για όσους ενδιαφέρονται να συμμετέχουν στο πρόγραμμα καταγραφής εθελοντών για την περιοχή της Στροφυλιάς και του Κοτυχίου, παρέχονται από τα γραφεία του Φορέα στην Κοινότητα Λάπηνα Ν. Αχαΐας (τηλ. 26930 31651, 31939).

Τουρισμός, Ψαράδες & Θαλάσσιες Χελώνες Δύο Πολύτιμο Εργαλεία Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης

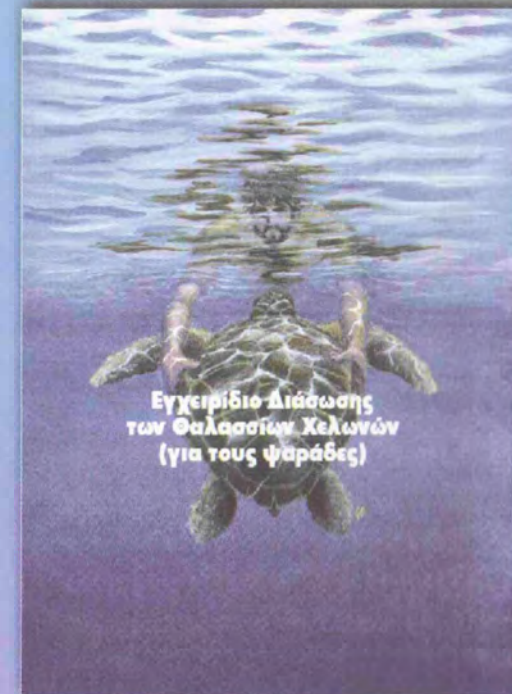

Χελώνες σε Κίνδυνο, Μπορείτε να κάνετε τη διαφορά

Το 8λεπτο DVD είναι ένα πρωτότυπο, απολαυστικό και ταυτόχρονα αποτελεσματικό εργαλείο εκπαίδευσης για τους επαγγελματίες του Τουριστικού κλάδου και για τουρίστες κάθε ηλικίας που επισκέπτονται παραλίες ωτοκίας της θαλάσσιας χελώνας στη Μεσόγειο.

Εγχειρίδιο Διάσωσης των Θαλάσσιων Χελωνών

Δημιουργήθηκε ειδικά για τους ψαράδες, επαγγελματίες και ερασιτέχνες. Το αδιάβροχο εικονογραφημένο βιβλιάρικο εξηγεί πώς μπορεί κανείς να σώσει μια θαλάσσια χελώνα αν αυτή βρεθεί μπλεγμένη στα δίχτυα του. Αποτελεί μέρος του Περιβαλλοντικού Προγράμματος για τη Μεσόγειο. (UNEP/MAP)

MEDASSET

Μεσογειακός Σύνδεσμος για τη Σωτηρία των Θαλάσσιων Χελωνών
Για περισσότερες πληροφορίες, ή για δωρεάν διάθεση του DVD και του Εγχειριδίου επικοινωνήστε με το 210 36 13572 ή βρείτε μας στο www.medasset.gr

«Κυανών

κοινωνία»

για τα δελφίνια

Κυανή Κοινωνία
ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΟΥ - ΠΑΤΡΑΪΚΟΥ

Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη

Ο Ψαθόπυργος του Ρίου ήταν ο νέος σταθμός της «Κυανής Κοινωνίας», της πλατφόρμας για τη διάσωση των δελφινιών Κορινθιακού & Πατραϊκού που έχει συσταθεί μεταξύ των Ναυτικών Ομίλων Πατρών-Ρίου-Ναυπάκτου-Μεσολογγίου και του Ινστιτούτου «Αρχιπέλαγος» με την υποστήριξη της ΓΕΦΥΡΑ Α.Ε.

Εκεί έγινε το Σάββατο 15 Μαρτίου το πρώτο —πανελλαδικά— σεμινάριο διάσωσης θαλάσσιων θηλαστικών, το οποίο περιελάμβανε θεωρητική και πρακτική κατάρτιση τόσο των στελεχών των ναυτικών ομίλων, όσο και των μικρών αθλητών τους.

Υπεύθυνος της κατάρτισης ήταν ο περιβαλλοντολόγος Μιχάλης Χαβαράνης ο οποίος, εκπροσωπώντας το «ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΣ», μετέφερε στους συμμετέχοντες τις γνώσεις και τις εμπειρίες που έχουν προκύψει από την εντατική θαλάσσια και περιβαλλοντική έρευνα του Ινστιτούτου.

Με τη βοήθεια του Τοπικού Συμβουλίου Διαμερίσματος και του οικείου Εκπολιτιστικού Συλλόγου, το Δη-

μοτικό Σχολείο του Ψαθόπυργου φιλοξένησε το θεωρητικό σκέλος της εκπαίδευσης, ενώ οι παραλιακές εγκαταστάσεις του Ιστιοπλοϊκού Ομίλου Ρίου «ΙΑΣΩΝ» υπήρξαν ο τόπος της άσκησης «επί θαλάσσης».

Με μία ιστιοπλοία από το Μεσολόγγι στο ρόλο του υπό διάσωση δελφινιού, η Ομάδα θαλάσσιας Προστασίας της «Κυανής Κοινωνίας» έδωσε, στο ευάριθμο πλήθος που παρακολουθούσε από την προβλήτα, κατευθύνσεις για την παροχή πρώτων βοηθειών στο θαλάσσιο θηλαστικό, ενώ την ίδια στιγμή πραγματικά δελφίνια ακολουθούσαν τα σκάφη του «Ιάσωνα» που βρίσκονταν σε προπόνηση σε απόσταση από την ακτή.

Το όλο εγχείρημα κατάρτισης πολιτών και ιστιοπλόων παρακολούγησε εκ μέρους της Συντονιστικής Επιτροπής για τη Σωτηρία του Κορινθιακού κ. Μανώλης Αιγινήτης, που

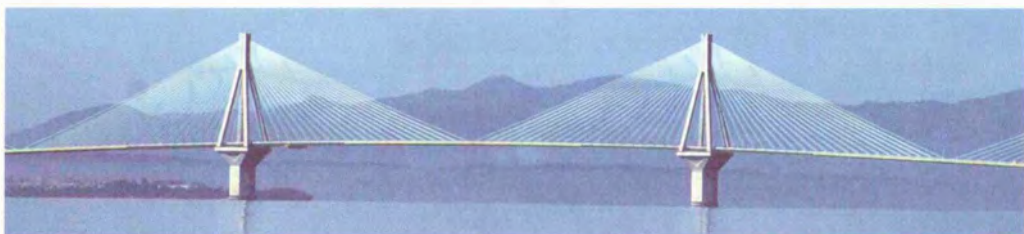
Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη

συνεχάρη τη ΓΕΦΥΡΑ Α.Ε. και τους Ομίλους για την κοινή τους προσπάθεια.

Παρούσα και η ηγεσία των τεσσάρων Ομίλων μέσω των Δ. Γεωργίου (Προέδρου του Ι.Ο. Πατρών), Γ. Παναγιώτου (Προέδρου Ι.Ο. Ρίου), Σ. Κατσαβού (Προέδρου Ν.Ο. Μεσολογγίου) και Λ. Κατσινίκα (Αντιπροέδρου του Ν.Ο. Ναυπάκτου). Σε μεταφορική και κυριολεκτική κοινή γραμμή πλεύσης, μίλησαν για μία προσπάθεια που θα συνεχιστεί στο διηνεκές για τη διάσωση της πανίδας και του εν γένει θαλάσσιου περιβάλλοντος της περιοχής.

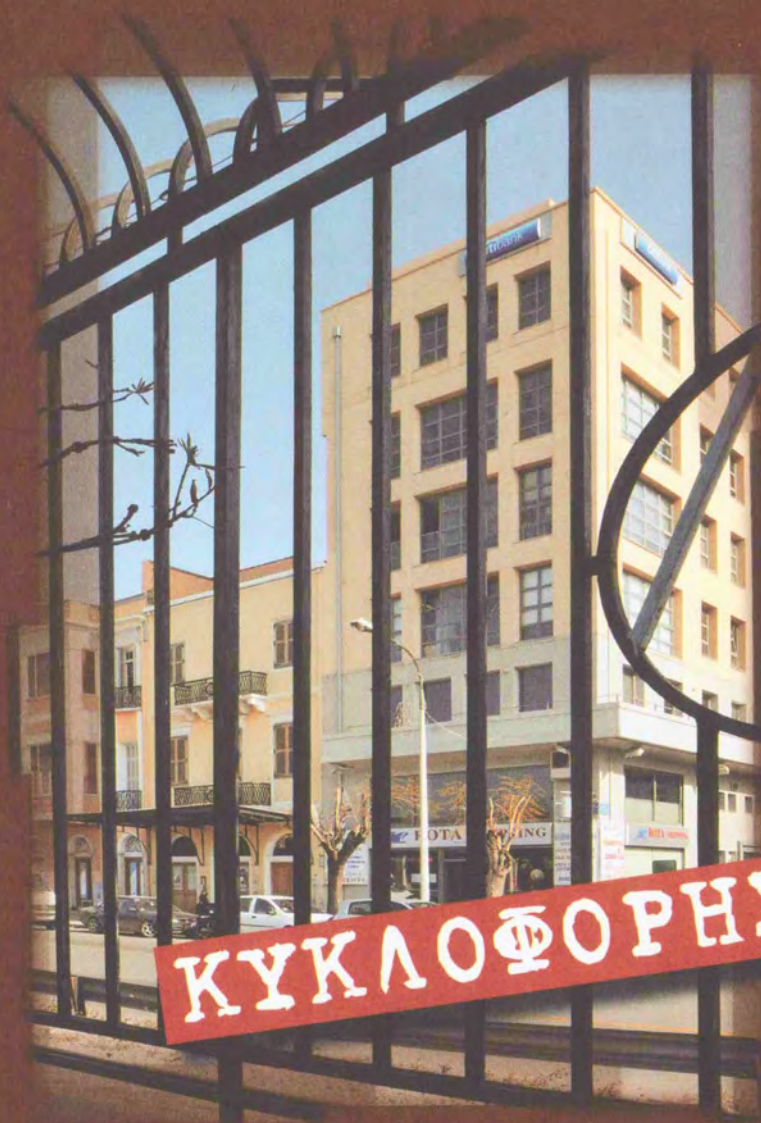
Για τη σημασία της σύμπλευσης μιας ενεργής εταιρικής υπευθυνότητας, με τους ενεργούς πολίτες και τους ενεργούς επιστήμονες μίλησε ο Υπεύθυνος Επικοινωνίας της ΓΕΦΥΡΑ Α.Ε. κ. Γιάννης Φρέρης, υπογραμμίζοντας ότι το ένα οικοσύστημα περιλαμβάνει και τον άνθρωπο, στον οποίο πέφτει το κύριο βάρος της σωτηρίας του.

Νίκος Τζανάκος

Πάτρα: Πόλη φυλακισμένη;

Το θαλάσσιο μέτωπο και ο ρόλος του Δήμου στην ανάπτυξη του λιμανιού

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Κάποτε, η φύση θα μας αποδοκιμάσει.

Υποστήριξε τον Αρκτούρο.

ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ

ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ, Β. Ουγκώ 3, 546 25 Θεσσαλονίκη, Τ. 2310 555920,
F. 2310 553932, E. arcturos@arcturos.gr, URL www.arcturos.gr.

Στην Πάτρα, ξυριζόμαστε με 2 εκατομμύρια μπουκάλια νερό την ημέρα...

Κάθε φορά, που ξυριζόμαστε με τη βρύση διαρκώς ανοικτή,
ξοδεύουμε 30 λίτρα νερό, ενώ χρειαζόμαστε, μόλις 3!

Δηλαδή, στην Πάτρα κάθε μέρα, το ξύρισμα αντιστοιχεί, περίπου, σε 2 εκατομμύρια μπουκάλια πόσιμο νερό,
εκ των οποίων, τα 1,8 καταλήγουν εντελώς αχρησιμοποίητα στη θάλασσα!

Κι αυτό, επειδή απλά, βαριόμαστε να κλείνουμε τη βρύση.
Τι κάνουμε λοιπόν, ειδικά σε μία περίοδο λειψυδρίας;
Κλείνουμε τη βρύση, όταν δεν υπάρχει λόγος να τρέχει.

Δεν τρέχει νερό, τρέχει ζωή!

ΛΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

Κλείνε τη βρύση! Δεν τρέχει νερό, τρέχει ζωή!

α.α.α.α.α

φορέας διαχείρισης
**ΥΓΡΟΤΟΠΟΙ
ΚΟΤΥΧΙΟΥ - ΣΤΡΟΦΥΛΙΑΣ**

Η Στροφυλιά σε περιμένει. **Ως τότε;**

Πρόγραμμα εθελοντισμού
για την προστατευόμενη περιοχή
Στροφυλιάς - Κοτυχίου

Όλοι μπορούν να βοηθήσουν

Πληροφορίες

Φορέας Διαχείρισης Υγροτόπων

Κοτυχίου-Στροφυλιάς

Λάππα, ΤΚ 27052 Αχαΐα

Τηλ: 26930 31939, φαξ: 26930 31959

e-mail: fdks@otenet.gr

Κέντρο Πληροφόρησης Υγροτόπων

Κοτυχίου-Στροφυλιάς

Τηλ: 26930 31651

Ώρες Λειτουργίας:

Δευτέρα - Παρασκευή 9:00-15:00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.
3ο ΚΟΙΝΩΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ "ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ"

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΡΓΟ ΣΥΝΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΕΙΤΑΙ ΣΕ ΠΟΣΟΣΤΟ 80%
ΤΟ ΑΝΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΕΤΕΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΠΟΣΟΣΤΟ
ΑΠΟ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΠΟΡΟΥΣ